

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 16. februára 2023 *

„Odvolanie – Jazykový režim – Oznámenie o verejných výberových konaniach na obsadenie miest administrátorov poverených úlohami vyšetrovateľov a vedúcich tímu vyšetrovateľov – Jazykové znalosti – Obmedzenie výberu druhého jazyka výberových konaní na nemčinu, angličtinu a francúzštinu – Jazyk komunikácie s Európskym úradom pre výber pracovníkov (EPSO) – Nariadenie č. 1 – Služobný poriadok úradníkov – Článok 1d ods. 1 – Rozdielne zaobchádzanie na základe jazyka – Odôvodnenie – Záujem služby – Požiadavka prijať administrátorov ‚schopných ihneď sa zapojiť do pracovného procesu‘ – Súdne preskúmanie – Požadovaná miera dokazovania“

Vo veci C-635/20 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 20. novembra 2020,

Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara, T. Lilamand a D. Milanowska, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: L. Aguilera Ruiz a A. Gavela Llopis, splnomocnení zástupcovia,

Talianska republika, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

žalobkyne v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, predseda Súdneho dvora K. Lenaerts a podpredseda Súdneho dvora L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu sudcov prvej komory, sudcovia A. Kumin a I. Ziemele (spravodajkyňa),

generálny advokát: A. M. Collins,

tajomník: C. Di Bella, referent,

* Jazyky konania: španielčina a taliančina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. marca 2022,
po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. mája 2022,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 9. septembra 2020, Španielsko a Taliansko/Komisia (T-401/16 a T-443/16, neuvverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2020:409), ktorým Všeobecný súd zrušil oznámenie o verejných výberových konaniach EPSO/AD/323/16 a EPSO/AD/324/16 na vytvorenie rezervných zoznamov administrátorov poverených úlohami vyšetrovateľov (AD 7) a vedúcich tímov vyšetrovateľov (AD 9) v oblastiach výdavkov Európskej únie, boja proti korupcii, ciel a obchodu, tabaku alebo falšovaného tovaru (Ú. v. EÚ C 187 A, 2016, s. 1, ďalej len „sporné oznámenie o výberových konaniach“).

Právny rámec

Nariadenie č. 1/58

- 2 Článok 1 nariadenia Rady č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 1958, 17, s. 385; Mim. vyd. 01/001, s. 3), zmeneného nariadením Rady (EÚ) č. 517/2013 z 13. mája 2013 (Ú. v. EÚ L 158, 2013, s. 1, ďalej len „nariadenie č. 1/58“), stanovuje:
„Úradnými jazykmi a pracovnými jazykmi inštitúcií [Európskej únie] sú angličtina, bulharčina, čeština, dánčina, estónčina, fínčina, francúzština, gréčtina, holandčina, chorvátčina, írčina, litovčina, lotyština, maďarčina, maltčina, nemčina, poľština, portugalčina, rumunčina, slovenčina, slovinčina, španielčina, švédčina a taliančina.“
- 3 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje:
„Dokumenty, ktoré členský štát alebo osoba podliehajúca jurisdikcii členského štátu odošle orgánom spoločenstva [inštitúciám – *neoficiálny preklad*], môžu byť vyhotovené v ktoromkoľvek úradnom jazyku podľa výberu odosielateľa. Odpoveď sa vyhotoví v tom istom jazyku.“
- 4 Podľa článku 6 uvedeného nariadenia:
„Orgány spoločenstva [Inštitúcie – *neoficiálny preklad*] môžu vo svojom rokovačom poriadku stanoviť, ktorý z jazykov sa má použiť v osobitných prípadoch.“

Služobný poriadok

- 5 Služobný poriadok úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) bol zavedený nariadením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok úradníkov a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych

spoločenstiev a zavádzajú osobitné prechodné opatrenia uplatniteľné na úradníkov Komisie (Ú. v. ES L 56, 1968, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 5), zmenený okrem iného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 1023/2013 z 22. októbra 2013 (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 15).

6 Hlava I služobného poriadku, nazvaná „Všeobecné ustanovenia“, obsahuje články 1 až 10c tohto poriadku.

7 Článok 1d služobného poriadku stanovuje:

„1. Pri uplatňovaní tohto Služobného poriadku je zakázaná akákoľvek diskriminácia na základe... jazyka...

...

6. Pri rešpektovaní zásady nediskriminácie a zásady proporcionality každé obmedzenie ich uplatňovania musí byť zdôvodnené objektívnymi a dostatočnými dôvodmi a musí byť zamerané na legitímne ciele všeobecného záujmu v rámci personálnej politiky. ...“

8 Podľa článku 2 služobného poriadku:

„1. Každý orgán [Každá inštitúcia – *neoficiálny preklad*] určí, kto v ňom [v nej – *neoficiálny preklad*] bude vykonávať právomoci zverené týmto služobným poriadkom menovaciemu orgánu.

2. Jedna alebo viacero inštitúcií však môže poveriť jednu spomedzi seba alebo medziinštitucionálny orgán vykonávaním niektorých alebo všetkých právomocí udelených ustanovujúcemu orgánu, s výnimkou rozhodnutí, ktoré sa týkajú vymenovania, povýšenia alebo preloženia úradníkov.“

9 Hlava III služobného poriadku má názov „Profesijná kariéra úradníkov“.

10 Kapitola 1 tejto hlavy, nazvaná „Prijatie do služobného pomeru“, obsahuje články 27 až 34 služobného poriadku, ktorého článok 27 prvý odsek stanovuje:

„Cieľom prijímania do služobného pomeru je zabezpečiť pre inštitúciu služby úradníkov s najvyššou úrovňou spôsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, prijatých na čo najširšom možnom geografickom základe spomedzi štátnych príslušníkov členských štátov Únie. Žiadne pracovné miesta sa nevyhradia pre štátnych príslušníkov určitého členského štátu.“

11 Článok 28 služobného poriadku stanovuje:

„Úradník môže byť vymenovaný len pod podmienkou, že:

...

d) s výhradou článku 29 ods. 2 [týkajúceho sa iného postupu, než je výberové konanie pri prijímaní riadiacich úradníkov a v mimoriadnych prípadoch aj pri prijímaní nových úradníkov na pracovné miesta, ktoré vyžadujú osobitnú kvalifikáciu], prešiel výberovým konaním na základe kvalifikácií alebo skúšok, alebo kvalifikácií aj skúšok ustanovených v prílohe III;

...

- f) predloží doklad o dôkladnej znalosti jedného z jazykov Únie a o uspokojivej znalosti ďalšieho jazyka Únie v rozsahu potrebnom na plnenie jeho povinností.“
- 12 Príloha III služobného poriadku má názov „Výberové konania“. V článku 1 tejto prílohy sa stanovuje:
- „1. Oznámenie o výberovom konaní vypracuje menovací výbor [menovací orgán – *neoficiálny preklad*] po porade so spoločným výborom.
- Musí uvádzať:
- a) charakter výberového konania (interné výberové konanie orgánu [inštitúcie – *neoficiálny preklad*], interné výberové konanie orgánov [inštitúcií – *neoficiálny preklad*], verejné výberové konanie, prípadne spoločné výberové konanie dvoch alebo viacerých orgánov [inštitúcií – *neoficiálny preklad*]);
 - b) typ výberového konania (či vychádza z kvalifikácie, alebo skúšok, alebo z kvalifikácie aj skúšok);
 - c) typ povinností a úloh spojených s obsadzovaným pracovným miestom a ponúkanou funkčnou skupinou a platovou triedou;
 - d) ... diplomy a ostatné doklady o formálnej kvalifikácii alebo stupni praxe požadovanej pre obsadzované pracovné miesta;
 - e) ak vychádza výberové konanie zo skúšok, informáciu o ich type a o spôsobe hodnotenia;
 - f) v prípade potreby znalosť jazykov, požadovanú s ohľadom na špecifický charakter obsadzovaných pracovných miest;
 - g) v prípade potreby vekový limit a všetky predĺženia vekového limitu v prípade úradníkov Únie, ktorí ukončili najmenej jednoročnú službu;
 - h) termín uzávierky pre prihlášky;
- ...“

- 13 Podľa článku 7 tejto prílohy:

„1. Inštitúcie po konzultácii s Výborom pre Služobný poriadok poveria Úrad pre výber zamestnancov [ďalej len ‚EPSO‘], aby prijal potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť uplatňovanie jednotných noriem pri výberových konaniach na miesta úradníkov Únie...“

Rozhodnutie 2002/620/ES

- 14 EPSO bol založený rozhodnutím 2002/620/ES Európskeho parlamentu, Rady, Komisie, Súdneho dvora, Dvora audítorov, Hospodárskeho a sociálneho výboru, Výboru regiónov a Európskeho ombudsmana z 25. júla 2002 (Ú. v. ES L 197, 2002, s. 53; Mim. vyd. 01/004, s. 46).

- 15 Článok 2 ods. 1 prvej vety tohto rozhodnutia uvádza, že EPSO vykonáva najmä právomoci výberu delegované v zmysle prílohy III k služobnému poriadku úradníkov na menovací orgán inštitúcií, ktoré prijali toto rozhodnutie.
- 16 Článok 4 posledná veta rozhodnutia 2002/620 stanovuje, že všetky odvolania v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie, smerujú voči Komisii.

Ostatné uplatniteľné právne predpisy

Všeobecné pravidlá platné pre verejné výberové konania

- 17 Dňa 27. februára 2015 EPSO uverejnil v Úradnom vestníku Európskej únie dokument s názvom „Všeobecné pravidlá platné pre verejné výberové konania“ (Ú. v. EÚ C 70 A, 2015, s. 1), ktorého prvá strana spresňuje, že tieto „všeobecné pravidlá sú neoddeliteľnou súčasťou oznámenia o výberovom konaní a spolu s oznámením predstavujú záväzný rámec výberového konania“.
- 18 Bod 1.3 týchto všeobecných pravidiel s názvom „Podmienky prijatia do výberového konania“ v súvislosti s jazykovými znalosťami stanovuje:

„...“

Z dlhodobej praxe inštitúcií EÚ vyplýva, že k najpoužívanejším jazykom v internej komunikácii patrí najmä angličtina, francúzština a nemčina. Tieto jazyky sú takisto najpotrebnejšie pri externej komunikácii a vybavovaní úradných vecí.

Možnosť výberu druhého jazyka bola pre výberové konania vymedzená v súlade so služobným záujmom, ktorý si vyžaduje, aby novoprijatí zamestnanci dokázali vo svojej každodennej práci okamžite fungovať [ihneď sa zapojiť do pracovného procesu – *neoficiálny preklad*] a efektívne komunikovať. V opačnom prípade by sa mohlo vážne narušiť efektívne fungovanie inštitúcií.

V záujme rovnakého zaobchádzania sa okrem toho od všetkých uchádzačov vrátane tých, ktorých hlavný jazyk patrí medzi uvedené tri jazyky, vyžaduje, aby absolvovali test v druhom jazyku, ktorý si vyberú spomedzi uvedených troch jazykov. Prostredníctvom takéhoto posúdenia osobitných kompetencií môžu inštitúcie EÚ vyhodnotiť schopnosť uchádzačov okamžite podávať výsledky [ihneď sa zapojiť do pracovného procesu – *neoficiálny preklad*] v prostredí, ktoré sa takmer zhoduje s realitou daného pracovného miesta [sa veľmi podobá tomu, v ktorom budú pracovať – *neoficiálny preklad*]. Uvedená skutočnosť nemá vplyv na možnosť ďalšej jazykovej prípravy zameranej na získanie schopnosti pracovať v treťom jazyku v súlade s článkom 45 ods. 2 služobného poriadku...“

Sporné oznámenie o výberových konaniach

- 19 Všeobecný súd v bodoch 1 až 15 napadnutého rozsudku uviedol obsah sporného oznámenia o výberových konaniach takto:
- „1 Dňa 26. mája 2016 [EPSO] uverejnil v *Úradnom vestníku Európskej únie* [sporné oznámenie o výberových konaniach]. ...“

2 V úvode... [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] sa... uvádza, že toto oznámenie spolu so [v]šeobecnými pravidlami platnými pre verejné výberové konania... predstavuje právne záväzný rámec upravujúci dotknuté výberové konanie. Tiež sa v ňom však spresňuje, že príloha II všeobecných pravidiel... sa neuplatňuje na dotknuté výberové konania a nahrádza sa textom uvedeným v prílohe II... [sporného] oznámenia [o výberových konaniach].

...

4 V časti [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] s názvom ‚Som oprávnený zúčastniť sa na výberovom konaní?‘, ktorá vymedzuje podmienky, ktoré musia spĺňať dotknuté osoby v čase potvrdenia svojej prihlášky, sa v rámci osobitných podmienok prípustnosti vyžaduje ‚minimálna úroveň – C1 [Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky (CEFR)] v jednom z 24 úradných jazykov EÚ‘, pričom tento jazyk sa označuje ako ‚[jazyk 1]‘ výberového konania a ‚minimálna úroveň – B2 [CEFR] v anglickom, vo francúzskom alebo v nemeckom jazyku‘. Tento druhý jazyk, ktorý je označený ako ‚[jazyk 2]‘ výberového konania, musí byť nevyhnutne odlišný od jazyka, ktorý si uchádzač zvolil ako [jazyk 1].

5 V tej istej časti [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] sa spresňuje:

„Na prijatie do týchto dvoch výberových konaní je potrebná dobrá (ústna aj písomná) znalosť anglického jazyka. Anglický jazyk je hlavný jazyk, ktorý používajú vyšetrovatelia pracujúci v oblasti boja proti korupcii alebo v oblasti finančnej trestnej činnosti v medzinárodnom kontexte. Dobrá znalosť angličtiny je preto nevyhnutná, či už pri prezentáciách, vedení diskusií alebo písaní správ na zabezpečenie účinnej spolupráce a výmeny informácií s vnútroštátnymi orgánmi členských štátov a tretích krajín.“

6 Tiež sa tam spresňuje, že ‚prihlášku musíte vyplniť v anglickom, vo francúzskom alebo v nemeckom jazyku‘.

7 Okrem toho v tej istej časti [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] sa uvádza, že ‚druhý zvolený jazyk musí byť angličtina, francúzština alebo nemčina‘, že ‚tieto tri jazyky sú hlavnými pracovnými jazykmi Komisie a noví zamestnanci musia byť v služobnom záujme schopní v každodennej práci [ihneď sa zapojiť do pracovného procesu] a efektívne komunikovať aspoň v jednom z nich‘. Uchádzači sú v tejto súvislosti odkázaní na prílohu II [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] s názvom ‚Odôvodnenie jazykového režimu týchto výberových konaní‘, ktorá má obsahovať ‚ďalšie informácie o jazykových znalostiach potrebných pre tieto výberové konania‘.

...

9 Úvodná časť prílohy II... [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] znie:

‚Ide o špecializované výberové konania s cieľom prijať do pracovného pomeru vyšetrovateľov a vedúcich tímu vyšetrovateľov. Požiadavky uvedené v [časti] tohto oznámenia o výberových konaniach «SOM OPRÁVNENÝ ZÚČASTNIŤ SA NA VÝBEROVOM KONANÍ?» sú v súlade so základnými požiadavkami inštitúcií [Únie] týkajúcimi sa špecializovaných zručností, odbornej praxe a znalostí, ako aj s požiadavkou, aby noví zamestnanci boli schopní efektívne pracovať, najmä spolu s ostatnými [zamestnancami].

Z tohto dôvodu sa od uchádzačov vyžaduje, aby si druhý jazyk výberového konania zvolili z obmedzeného počtu úradných jazykov [Únie]. Toto obmedzenie je odôvodnené aj rozpočtovými a prevádzkovými obmedzeniami a povahou výberových metód úradu EPSO opísaných v bodoch 1, 2 a 3 [nižšie]. Jazykové požiadavky týchto výberových konaní prijala správna rada úradu EPSO, ktorá zohľadnila uvedené faktory a iné osobitné požiadavky týkajúce sa náplne práce alebo osobitných potrieb... [K]omisie.

Hlavným cieľom týchto výberových konaní je vytvoriť rezervný zoznam administrátorov na prijatie do pracovného pomeru v... [K]omisii. Je nevyhnutné, aby sa administrátori po prijatí ihneď zapojili do pracovného [procesu] a boli schopní komunikovať [so svojimi] kolegami a nadriadenými. So zreteľom na kritériá používania jazykov vo výberových konaniach [Únie] stanovené v bode 2 [nižšie]... [K]omisie považuje v týchto výberových konaniach za najvhodnejší druhý jazyk angličtinu, francúzštinu a nemčinu.

Vzhľadom na to, že angličtina, nemčina a francúzština sú jazyky, ktorými sa najviac hovorí, z ktorých sa najviac prekladá a ktoré sa najčastejšie používajú na účely administratívnej komunikácie so zamestnancami... [K]omisie, ako aj s tretími stranami zapojenými do vyšetrovania v oblasti falšovania, korupcie, ciel a obchodu, uchádzači musia mať medzi svojimi dvoma povinnými jazykmi aspoň jeden z nich.

Dobrá znalosť angličtiny sa navyše považuje za nevyhnutnú pre medzinárodnú spoluprácu v oblasti finančnej trestnej činnosti, boja proti korupcii a falšovanému tovaru. Dobrá znalosť angličtiny je preto nevyhnutná, či už pri prezentáciách, vedení diskusií alebo písaní správ na zabezpečenie účinnej spolupráce a výmeny informácií s vnútroštátnymi orgánmi členských štátov a tretích krajín. Uchádzači preto podstúpia dodatočný test z jazykového porozumenia v angličtine počas fázy hodnotiaceho centra.

Uchádzači musia svoj druhý jazyk výberového konania (angličtinu, francúzštinu alebo nemčinu) použiť pri vyplňaní online prihlášky a úrad EPSO musí tieto jazyky používať v hromadnej komunikácii s uchádzačmi, ktorí podali platnú prihlášku, a pri niektorých testoch opísaných v bode 3.'

10 Bod 1 prílohy II [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] s názvom ‚Odôvodnenie výberu jazykov pre každé výberové konanie‘ uvádza:

‚Inštitúcie [Únie] sú presvedčené, že rozhodnutie týkajúce sa konkrétnych jazykov používaných v každom jednotlivom výberovom konaní, a najmä akékoľvek obmedzenie výberu jazykov, sa musí zakladať na týchto hľadiskách:

i) Požiadavka, aby noví zamestnanci boli ihneď schopní zapojiť sa do pracovného [procesu]

Noví zamestnanci musia byť ihneď schopní zapojiť sa do pracovného [procesu] a vykonávať úlohy, na ktoré boli prijatí. Úrad EPSO musí preto zabezpečiť, aby úspešní uchádzači mali primerané znalosti takej kombinácie jazykov, ktorá im umožní [efektívne] vykonávať ich úlohy, a najmä aby úspešní uchádzači boli schopní [efektívne] komunikovať v [rámci svojej každodennej práce so svojimi] kolegami a nadriadenými.

Preto je [legitímne] organizovať niektoré testy v obmedzenom počte spoločných dorozumievacích jazykov, aby sa zaručilo, že všetci uchádzači sú schopní pracovať v aspoň jednom z nich bez ohľadu na to, aký je ich prvý [jazyk]. V opačnom prípade by hrozilo veľké riziko, že podstatná časť úspešných uchádzačov by v primeranom časovom horizonte nebola schopná vykonávať úlohy, na ktoré boli prijatí. Okrem toho by sa prehliadla zrejma

skutočnosť, že uchádzači o prácu vo verejnej službe EÚ majú záujem pracovať v medzinárodnej organizácii, ktorá musí používať spoločné dorozumievacie jazyky, aby mohla riadne fungovať a plniť si úlohy, ktoré jej boli zverené na základe zmlúv EÚ.

ii) Povaha výberového konania

V niektorých prípadoch môže byť obmedzenie [výberu] jazykov pre uchádzačov odôvodnené povahou výberového konania.

V súlade s článkom 27 služobného poriadku úrad EPSO hodnotí uchádzačov vo verejných výberových konaniach, ktoré [vyu]žíva na vyhodnotenie zručností uchádzačov a na to, aby mohol lepšie pred[vídať], či budú uchádzači schopní vykonávať svoje úlohy.

Hodnotiace centrum predstavuje metódu výberu, ktorá spočíva v štandardizovanom hodnotení uchádzačov na základe rôznych scenárov a na ktorej sa zúčastňujú viacerí členovia výberovej komisie ako pozorovatelia. Hodnotenie sa vykonáva na základe rámca schopností, ktorý vopred stanovili menovacie orgány, použitím spoločnej metódy bodovania a spoločného rozhodovania.

Prostredníctvom takéhoto hodnotenia osobitných zručností môžu inštitúcie [Únie] vyhodnotiť schopnosť uchádzačov [ihneď sa zapojiť do pracovného procesu] v prostredí, ktoré sa [veľmi podobá tomu, v ktorom budú pracovať]. Z mnohých vedeckých výskumov vyplýva, že hodnotiace centrá, ktoré simulujú reálne pracovné situácie, sú najlepším spôsobom, ako predvídať [skutočný výkon]. Hodnotiace centrá sa preto používajú na celom svete. Vzhľadom na dĺžku pracovného pomeru a stupeň mobility v rámci inštitúcií [Únie] má takéto hodnotenie zásadný význam, najmä pri výbere stálych úradníkov.

Aby sa zabezpečilo, že uchádzači [budú] hodnotení za rovnakých podmienok a [budú môcť] priamo komunikovať s hodnotiteľmi a ostatnými uchádzačmi, ktorí sa na teste zúčastňujú, uchádzači sa hodnotia spoločne v skupine, v ktorej sa používa spoločný jazyk. Pokiaľ sa testy v hodnotiacom centre neuskutočňujú na účely výberového konania s jediným hlavným jazykom, je nevyhnutné, aby sa uskutočňovali v obmedzenom počte jazykov.

iii) Rozpočtové a prevádzkové obmedzenia

Správna rada úradu EPSO sa z viacerých dôvodov domnieva, že by nebolo praktické organizovať fázu hodnotiaceho centra v rámci jedného výberového konania vo všetkých úradných jazykoch [Únie].

Takýto prístup by mal po prvé veľmi závažné dôsledky na zdroje, čo by inštitúciám [Únie] znemožnilo naplňovať si svoje personálne potreby v rámci súčasného rozpočtového rámca. Zároveň by to nepredstavovalo primeranú protihodnotu za peniaze európskych daňových poplatníkov.

Po druhé by si vykonávanie testov hodnotiaceho centra vo všetkých úradných jazykoch vyžadovalo zapojenie značného počtu tlmočníkov do výberových konaní EPSO, ako aj vhodné priestory zahŕňajúce tlmočnicke kabíny.

Po tretie by bol potrebný oveľa vyšší počet členov výberových komisií, ktorí by museli ovládať rôzne jazyky používané uchádzačmi.

11 Podľa bodu 2 prílohy II [sporného] oznámenia [o výberových konaniach], ktorý má názov ‚Kritériá výberu jazykov pre každé výberové konanie‘:

„Ak si uchádzači majú vybrať z obmedzeného počtu úradných jazykov [Únie], správna rada úradu EPSO musí v každom jednotlivom prípade určiť jazyky, ktoré sa majú použiť na účely jednotlivých verejných výberových konaní, a to vzhľadom na tieto skutočnosti:

- i) prípadné osobitné interné pravidlá týkajúce sa používania jazykov v príslušnej inštitúcii/príslušných inštitúciách alebo orgánoch;
- ii) osobitné požiadavky súvisiace s náplňou práce a osobitnými potrebami príslušnej inštitúcie/príslušných inštitúcií;
- iii) najčastejšie používané jazyky príslušnej inštitúcie/príslušných inštitúcií, určené na základe týchto parametrov:
 - uvedené a preukázané jazykové znalosti stálych úradníkov [Únie] v aktívnom pracovnom pomere, pokiaľ ide o úradné jazyky [Únie], a to na úrovni B2 [CEFR] alebo vyššej,
 - najčastejšie cieľové jazyky, do ktorých sa prekladajú dokumenty určené na interné použitie v rámci inštitúcií EÚ,
 - najčastejšie zdrojové jazyky, z ktorých sa prekladajú dokumenty vypracované interne v rámci inštitúcií [Únie] a určené na [externé] použitie,
- iv) jazyky používané pri administratívnej komunikácii v rámci príslušnej inštitúcie/príslušných inštitúcií.

12 Napokon v bode 3 prílohy II [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] s názvom „Jazyky na účely komunikácie s úradom EPSO“ sa uvádza:

„Táto časť obsahuje všeobecné pravidlá týkajúce sa používania jazykov pri komunikácii medzi úradom EPSO a potenciálnymi uchádzačmi. V každom oznámení o výberovom konaní sa môžu stanoviť ďalšie, osobitné požiadavky.

Úrad EPSO [náležite] zohľadňuje právo uchádzačov ako občanov [Únie] komunikovať vo svojom materinskom jazyku. Zároveň však považuje uchádzačov, ktorí potvrdili svoju prihlášku, za potenciálnych členov verejnej služby, na ktorých sa vzťahujú práva a povinnosti, ktoré im priznáva služobný poriadok. Inštitúcie [Únie] sú preto presvedčené, že ak je to možné, úrad EPSO by mal komunikovať s uchádzačmi a poskytovať im informácie týkajúce sa ich prihlášok vo všetkých úradných jazykoch [Únie]. Na tento účel sa budú stále prvky webovej stránky úradu EPSO, oznámenia o výberových konaniach a Všeobecné pravidlá platné pre verejné výberové konania uverejňovať vo všetkých úradných jazykoch.

Jazyky, ktoré sa majú používať pri vyplňaní online prihlášky, sa uvádzajú v každom oznámení o výberovom konaní. Pokyny na vyplnenie prihlášky sa musia poskytovať vo všetkých úradných jazykoch. Tieto ustanovenia sa uplatňujú počas prechodného obdobia potrebného na zavedenie postupu podávania prvej online prihlášky vo všetkých úradných jazykoch.

V záujme rýchlej a [efektívnej] komunikácie sa po tom, ako uchádzač potvrdil prvú prihlášku, budú hromadné oznámenia úradu EPSO určené veľkému počtu uchádzačov uverejňovať v obmedzenom počte úradných jazykov [Únie]. Pôjde buď o prvý alebo druhý jazyk uchádzača, a to podľa príslušného oznámenia o výberovom konaní.

Uchádzači môžu úrad EPSO kontaktovať v ktoromkoľvek úradnom jazyku [Únie], avšak aby úrad EPSO mohol efektívnejšie riešiť ich otázky, [odporúča sa] im, aby si vybrali spomedzi obmedzeného počtu jazykov, na ktoré sú zamestnanci úradu EPSO schopní ihneď reagovať bez toho, aby bol potrebný preklad.

Určité testy sa takisto môžu konať v obmedzenom počte úradných jazykov [Únie], aby sa zabezpečilo, že uchádzači majú jazykové z[ručn]osti potrebné na účasť v hodnotiacej fáze verejných výberových konaní. Jazyky jednotlivých testov sa uvedú v každom oznámení o výberovom konaní.

Inštitúcie [Únie] sa domnievajú, že týmito opatreniami sa zabezpečí spravodlivá a primeraná rovnováha medzi služobným záujmom a zásadou viacjazyčnosti a nediskriminácie na základe jazyka. Povinnosť uchádzačov zvoliť si druhý jazyk, ktorý je iný ako ich prvý jazyk (spravidla materinský alebo rovnocenný jazyk), zaručuje, že ich bude možné za rovnakých podmienok porovnať...'

- 13 V časti [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] s názvom ‚Ako bude prebiehať výberové konanie?‘ sa v bode 1 uvádza, že testy typu ‚testy pozostávajúce z otázok s voliteľnými odpoveďami‘ (MCQ) na počítači, teda testy verbálneho uvažovania, numerického uvažovania a abstraktného uvažovania, ktoré predstavujú prvú etapu dotknutých výberových konaní, sú organizované v jazyku, ktorý si každý uchádzač vybral ako prvý jazyk výberového konania.
- 14 Okrem toho podľa bodu 3 uvedenej časti v nadväznosti na ‚výber na základe kvalifikácie‘, ktorý predstavuje druhú etapu výberových konaní, ktorých sa týka [sporné] oznámenie [o výberových konaniach], uchádzači s najlepšimi celkovými známami budú pozvaní, aby v jazyku, ktorý si vybrali ako druhý jazyk výberového konania, absolvovali skúšky v hodnotiacom centre, pričom posledná etapa výberových konaní zahŕňa viacero testov s cieľom ohodnotiť rôzne [kompetencie] uchádzačov.
- 15 V tejto fáze a z dôvodov uvedených v časti [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] nazvanej ‚Som oprávnený zúčastniť sa na výberovom konaní?‘ (pozri bod 5 vyššie) uchádzači budú okrem toho pozvaní na test z jazykového porozumenia v angličtine. Podľa [sporného] oznámenia [o výberových konaniach] tento posledný test ‚je vyradovací, ale body sa nebudú brať do úvahy pri výpočte celkovej známky v hodnotiacom centre‘.“

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 20 Návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 29. júla 2016 Španielske kráľovstvo vo veci T-401/16 a 9. augusta 2016 Talianska republika vo veci T-443/16 podali žalobu podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie sporného oznámenia o výberových konaniach.
- 21 Rozhodnutím predsedníčky deviatej komory Všeobecného súdu zo 6. novembra 2019 boli veci T-401/16 (Španielsko/Komisia) a T-443/16, (Taliansko/Komisia), spojené na účely ústnej časti konania.
- 22 Španielske kráľovstvo a Talianska republika svojimi žalobami napadli zákonnosť dvoch aspektov jazykového režimu zavedeného sporným oznámením o výberových konaniach, ktoré obmedzili výber jednak druhého jazyka výberových konaní a jednak jazyka komunikácie medzi uchádzačmi a EPSO-m na nemčinu, angličtinu a francúzštinu.
- 23 V prvom rade Všeobecný súd spoločne preskúmal druhý a tretí žalobný dôvod uvedený vo veci T-401/16 Španielskym kráľovstvom, ako aj tretí a siedmy žalobný dôvod uvedený vo veci T-443/16 Talianskou republikou, ktoré sa týkali prvého aspektu tohto jazykového režimu.

- 24 V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 73 napadnutého rozsudku konštatoval, že obmedzenie výberu druhého jazyka výberových konaní, ktorých sa týka sporné oznámenie o výberových konaniach, na nemčinu, angličtinu a francúzštinu (ďalej len „obmedzenie výberu jazyka 2 výberových konaní“ alebo „predmetné obmedzenie“) v podstate predstavuje rozdielne zaobchádzanie na základe jazyka, ktoré je podľa článku 1d ods. 1 služobného poriadku v zásade zakázané, pričom dodal, že takéto rozdielne zaobchádzanie môže byť odôvodnené.
- 25 Preto v bodoch 74 až 207 napadnutého rozsudku pristúpil k preskúmaniu takéhoto odôvodnenia.
- 26 V rámci tohto preskúmania v bodoch 94 až 116 napadnutého rozsudku overil tri dôvody uvedené v spornom oznámení o výberových konaniach, ktoré odôvodňujú predmetné obmedzenie.
- 27 V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 105 napadnutého rozsudku konštatoval, že hoci potreba, aby boli novoprijaté osoby schopné ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, by mohla prípadne odôvodniť obmedzenie na tri predmetné jazyky, rozpočtové a operačné obmedzenia ani povaha výberového konania nie sú dôvodmi, ktoré umožňujú takéto obmedzenie odôvodniť.
- 28 Pokiaľ ide o prvý z týchto troch žalobných dôvodov, Všeobecný súd najprv v bodoch 107 až 109 napadnutého rozsudku uviedol, že úvahy uvedené v úvodnej časti a v bode 1 písm. i) prílohy II sporného oznámenia o výberových konaniach, síce svedčia o existencii záujmu služby na tom, aby mohli novoprijaté osoby plniť svoje úlohy a efektívne komunikovať už od svojho nástupu do služobného pomeru, samy osebe nepostačujú na preukázanie toho, že dotknuté pracovné miesta, teda miesta vyšetrovateľa alebo vedúceho tímu vyšetrovateľov v Komisii, konkrétne v Európskom úrade pre boj proti podvodom (OLAF), si konkrétne vyžadujú uspokojivú znalosť nemčiny, angličtiny alebo francúzštiny, s vylúčením ostatných úradných jazykov Únie. Predovšetkým úvaha, že tieto tri jazyky predstavujú „[najrozšírenejšie] jazyky... ktoré sa... používajú... s tretími stranami zapojenými do vyšetrovania v oblasti falšovania, korupcie, ciel a obchodu“, nie je podložená nijakou konkrétnou skutočnosťou, keďže Komisia v tejto súvislosti nepredložila nijaký dôkaz.
- 29 Ďalej v bodoch 110 a 111 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dodal, že je pravda, že toto oznámenie o výberových konaniach obsahuje podrobnejšie úvahy týkajúce sa požiadavky ovládať angličtinu. Tieto úvahy však slúžia „len na odôvodnenie organizácie vyraďovacieho testu z jazykového porozumenia v angličtine v štádiu hodnotiaceho centra“. Okrem toho bez ohľadu na to, či by tieto úvahy odôvodňovali aj zaradenie tohto jazyka medzi tri jazyky, na ktoré sa obmedzuje výber druhého jazyka predmetných výberových konaní, Všeobecný súd konštatoval, že „nielenže nemôžu, vzhľadom na ich samotný účel, ktorý sa týka výlučne angličtiny, odôvodniť zaradenie nemčiny a francúzštiny medzi tri vybrané jazyky, ale spochybňujú aj názor, že uchádzač s uspokojivou znalosťou nemčiny alebo francúzštiny by sa mohol považovať za schopného ihneď sa zapojiť do pracovného procesu“.
- 30 Napokon v bodoch 112 až 114 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že táto analýza nie je vyvrátená opisom úloh, ktoré budú prijatí úspešní uchádzači plniť, tak ako je uvedený v spornom oznámení o výberových konaniach, keďže sa nezdá, že by bolo možné len na základe tohto opisu preukázať, že tri jazyky, na ktoré je obmedzený výber jazyka 2 dotknutých výberových konaní, by umožňovali všetkým úspešným uchádzačom týchto výberových konaní, aby boli schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu. Všeobecný súd navyše konštatoval, že nič v tomto oznámení o výberových konaniach ani v spisoch v týchto veciach neumožňuje preukázať, že tieto tri jazyky sa skutočne používajú pri plnení úloh vymenovaných v prílohe I tohto oznámenia. Rovnako tak z uvedeného oznámenia ani zo skutočností uvedených

v spisoch v týchto veciach vôbec nevyplýva, že by sa tri vyššie uvedené jazyky skutočne používali v správach vyšetrovateľov alebo vedúcich tímov vyšetrovateľov s orgánmi členských štátov a tretími krajinami.

- 31 Všeobecný súd preto dospel v bode 116 napadnutého rozsudku k záveru, že dôvod založený na potrebe, aby boli novoprijaté osoby schopné ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, nemôže vzhľadom na svoju nejasnú a všeobecnú formuláciu v spornom oznámení o výberových konaniach, ako aj na to, že toto oznámenie neobsahuje konkrétne informácie, ktoré by ho mohli podporiť, odôvodniť obmedzenie výberu jazyka 2 týchto výberových konaní.
- 32 Za týchto podmienok Všeobecný súd následne overil, či skutočnosti predložené Komisiou na podporu tohto dôvodu môžu preukázať, že vzhľadom na funkčné osobitosti obsadzovaných pracovných miest bolo predmetné obmedzenie objektívne a primerane odôvodnené potrebou mať k dispozícii administrátorov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 33 Na účely tohto overenia Všeobecný súd po prvé v bodoch 122 až 169 napadnutého rozsudku preskúmal skutočnosti týkajúce sa internej praxe Komisie v jazykovej oblasti, a to:
- oznámenie predsedu Komisie SEC(2000) 2071/6 z 29. novembra 2000 o zjednodušení rozhodovacieho procesu tejto inštitúcie, a zápisnicu z tisícpäťstodruhého zasadnutia Komisie z 29. novembra 2000, spísaná 6. decembra 2000 [PV(2002) 1502], ktorou kolégium členov toto oznámenie schvaľuje,
 - Rokovací poriadok Komisie (Ú. v. ES L 308, 2000, s. 26; Mim. vyd. 01/003, s. 213), zmenený rozhodnutím Komisie 2010/138/EÚ, Euratom z 24. februára 2010 (Ú. v. EÚ L 55, 2010, s. 60) (ďalej len „rokovací poriadok“), a vykonávacie pravidlá k tomuto rokovaciemu poriadku [K(2010) 1200 v konečnom znení],
 - výňatok z „Príručky pre operačné postupy“ Komisie s názvom „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“ a niektoré súvisiace dokumenty a
 - prílohu k oznámeniu Komisie SEC(2006) 1489 final z 20. decembra 2006 o prekladoch v Komisii s názvom „Pravidlá prekladu po roku 2006“ (ďalej len „pravidlá prekladu po roku 2006“).
- 34 Pokiaľ ide najmä o oznámenie SEC(2000) 2071/6, Všeobecný súd ho preskúmal v bodoch 132 až 137 napadnutého rozsudku, pričom v bode 133 tohto rozsudku konštatoval, že jeho predmet „v podstate spočíva v hodnotení rôznych druhov postupov prijímania rozhodnutí kolégiom členov Komisie, ako boli upravené v jej vnútornom rokovacom poriadku v znení účinnom v čase, keď bolo vydané uvedené oznámenie, a v návrhu na jeho zjednodušenie. Práve v tomto kontexte a s odkazom na konkrétny druh postupu, konkrétne na písomný postup, bod 2.2 dotknutého oznámenia uvádza, že ‚dokumenty sa musia distribuovať vo všetkých troch pracovných jazykoch Komisie‘, pričom nemenuje tieto jazyky. Hoci tento odkaz obsahuje výraz ‚pracovné jazyky‘, sám osebe nestačí na preukázanie, že nemčina, angličtina a francúzština sú jazykmi, ktoré skutočne používajú všetky útvary Komisie vo svojej každodennej práci“. Všeobecný súd po tom, čo v bodoch 134 až 136 uvedeného rozsudku uviedol, že rozsah pôsobnosti tohto odkazu je okrem toho spresnený v iných častiach oznámenia SEC(2000) 2071/6, dospel v bode 137 toho istého rozsudku k záveru, že z toho oznámenia „nemožno... vyvodiť užitočné závery o skutočnom používaní nemčiny, angličtiny a francúzštiny pri každodennej práci útvarov Komisie, a o to viac ani pri plnení úloh uvedených v [spornom] oznámení [o výberových konaniach].“

- 35 V bode 138 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dodal, že toto konštatovanie nemôžu spochybniť iné dokumenty, na základe ktorých Komisia navrhuje analyzovať oznámenie SEC(2000) 2071/6, konkrétne jej rokovací poriadok, vykonávacie pravidlá k tomuto poriadku, ako aj dokument nazvaný „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“, pričom tieto tri dokumenty postupne skúmal v bodoch 139 až 151 tohto rozsudku.
- 36 V bode 152 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v tejto súvislosti uviedol, že dokumenty uvedené v bode 35 tohto rozsudku posudzované ako celok nemožno považovať za v rokovacom poriadku stanovené vykonávacie pravidlá pre všeobecný jazykový režim zavedený nariadením č. 1/58 v zmysle článku 6 uvedeného nariadenia. Ako tiež spresnila Komisia, tieto dokumenty iba „odrážajú dlhodobo ustálenú administratívnu prax v rámci tejto inštitúcie, spočívajúcu v používaní nemčiny, angličtiny a francúzštiny ako jazykov, v ktorých musia byť dostupné dokumenty s cieľom ich predloženia kolégiu členov na schválenie“. Navyše Všeobecný súd po tom, čo v bodoch 153 a 154 napadnutého rozsudku najmä konštatoval, že konkrétne dokument nazvaný „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“, ktorý je výňatkom z „Príručky pre operačné postupy“, nemožno považovať za rozhodnutie jeho predsedu stanoviť jazyky, v ktorých sa dokumenty predkladajú kolégiu, v bode 155 tohto rozsudku poznamenal, že Komisia uznala, že neexistuje interné rozhodnutie stanovujúce pracovné jazyky v rámci tejto inštitúcie.
- 37 Po týchto „úvodných spresneniach“ Všeobecný súd následne v bode 156 napadnutého rozsudku konštatoval, že vzhľadom na to, že ich jediným cieľom je vymedziť jazyky nevyhnutné na priebeh rôznych rozhodovacích postupov Komisie, súbor dokumentov, ktoré Komisia predložila, nemôže odôvodniť obmedzenie výberu jazyka 2 výberových konaní na nemčinu, angličtinu a francúzštinu vzhľadom na funkčné osobitosti pracovných miest uvedených v spornom oznámení o výberových konaniach.
- 38 V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 157 napadnutého rozsudku spresnil, že z týchto dokumentov nevyplýva, že existuje nevyhnutná súvislosť medzi rozhodovacími postupmi Komisie, najmä postupmi, ktoré prebiehajú v rámci kolégia jej členov, a úlohami, ktoré budú plniť úspešní uchádzači sporných výberových konaní. Aj za predpokladu, že by členovia určitej inštitúcie používali v rámci svojich rokovaní výlučne jeden jazyk alebo niektoré jazyky, nemožno bez ďalších vysvetlení vychádzať z domnienky, že novoprijatý úradník, ktorý neovláda nijaký z týchto jazykov, nebude schopný ihneď podávať riadny pracovný výkon v dotknutej inštitúcii.
- 39 Okrem toho Všeobecný súd v bode 158 napadnutého rozsudku uviedol, že z dokumentov predložených Komisiou nevyplýva ani to, že útvary Komisie skutočne používajú pri svojej každodennej práci všetky tri jazyky kvalifikované ako „procedurálne jazyky“. Navyše z oznámenia SEC(2000) 2071/6 vyplýva, že verzie dokumentu v „procedurálnych“ jazykoch potrebných na ich predloženie kolégiu členov Komisie nepripravuje útvar vecne zodpovedný za vyhotovenie dokumentu, ale Generálne riaditeľstvo pre preklad. V bode 159 tohto rozsudku dodal, že keďže nijaký úradník nie je povinný mať uspokojivú znalosť všetkých troch jazykov vyžadovaných v spornom oznámení o výberových konaniach, je ťažko predstaviteľné, že by vypracovanie návrhu aktu v jazykových zneniach vyžadovaných na jeho predloženie tomuto kolégiu bolo súčasne rozdelené medzi zodpovedajúci počet úradníkov útvaru zodpovedného za vyhotovenie tohto návrhu. Okrem toho Všeobecný súd po tom, čo v bodoch 160 až 163 uvedeného rozsudku zamietol tvrdenia Komisie založené na oznámení SEC(2006) 1489 final, v bodoch 164 až 168 tohto rozsudku uviedol, že dokumenty predložené touto inštitúciou zďaleka neuvádzajú výlučné používanie troch „procedurálnych“ jazykov v postupoch, ktorých sa týkajú.

- 40 Vzhľadom na túto analýzu Všeobecný súd v bode 169 napadnutého rozsudku rozhodol, že predmetné dokumenty neumožňujú preukázať, že predmetné obmedzenie je spôsobilé uspokojiť skutočné potreby služby, a teda preukázať, že vzhľadom na funkčné osobitosti pracovných miest, ktorých sa toto oznámenie týka, existuje záujem služby na tom, aby novoprijaté osoby boli schopné ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 41 Po druhej Všeobecný súd v bodoch 170 až 195 napadnutého rozsudku preskúmal skutočnosti týkajúce sa jazykov používaných zamestnancami OLAF-u.
- 42 Všeobecný súd najprv v bodoch 175 až 185 napadnutého rozsudku analyzoval prílohu s názvom „Údaje získané zo Sysperu o jazykových znalostiach zamestnancov OLAF-u“, pričom v bode 180 tohto rozsudku konštatoval, že tieto údaje neumožňujú same osebe ani v spojení s dokumentami preskúmanými v bodoch 122 až 169 uvedeného rozsudku určiť, ktorý jazyk alebo ktoré jazyky sa ako dorozumievacie jazyky skutočne používajú týmto útvarom pri jeho každodennej práci, či dokonca jazyk alebo jazyky, ktoré sú nevyhnutné na plnenie úloh vyšetrovateľa alebo vedúceho tímu vyšetrovateľov. Všeobecný súd teda konštatoval, že tieto údaje neumožňujú určiť, ktorý jazyk alebo ktoré jazyky, by v prípade uspokojivej znalosti urobili z úspešných uchádzačov výberových konaní, ktorých sa týka sporné oznámenie o výberových konaniach, administrátorov schopných ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 43 Okrem toho Všeobecný súd po tom, čo v bode 181 napadnutého rozsudku pripomenul svoju judikatúru, podľa ktorej obmedzenie výberu druhého jazyka uchádzačov výberového konania na obmedzený počet úradných jazykov nemožno považovať za objektívne odôvodnené a primerané, ak sa medzi týmito jazykmi nachádzajú okrem jazyka, ktorého znalosť je žiaduca, či dokonca nevyhnutná, iné jazyky, ktoré potenciálnym úspešným uchádzačom výberového konania neposkytujú nijakú osobitnú výhodu v porovnaní s iným úradným jazykom, v bode 182 tohto rozsudku rozhodol, že aj keby sa teda muselo usudzovať, že jazykové znalosti zamestnancov v aktívnom služobnom pomere môžu naznačovať, že na to, aby bola novoprijatá osoba v rámci internej komunikácie schopná ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, musí ovládať jazyk, ktorého používanie je medzi týmito zamestnancami obzvlášť rozšírené, predmetné údaje nemôžu odôvodniť obmedzenie výberu jazyka 2 stanoveného v spornom oznámení o výberových konaniach.
- 44 V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 183 napadnutého rozsudku uviedol, že z analýzy údajov týkajúcich sa jazykov uvádzaných ako „jazyk 1“ a „jazyk 2“ totiž vyplýva, že len uspokojivá znalosť angličtiny by sa mohla považovať za znalosť poskytujúcu výhodu potenciálnym úspešným uchádzačom dotknutých výberových konaní. Naopak, tieto údaje neumožňujú vysvetliť, prečo by uchádzač, ktorý má napríklad dôkladnú znalosť taliančiny a uspokojivú znalosť nemčiny, mohol byť schopný ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, pokiaľ ide o internú komunikáciu, zatiaľ čo uchádzač, ktorý má dôkladnú znalosť taliančiny a uspokojivú znalosť holandčiny by sa takto zapojiť do pracovného procesu nemohol. Okrem toho, pokiaľ ide o údaje týkajúce sa „jazyka 3“, Všeobecný súd v bode 184 tohto rozsudku spresnil, že hoci obsah týchto údajov nič nemení na tomto posúdení, nemožno ich v nijakom prípade zohľadniť, keďže z prílohy predloženej Komisiou nevyplýva, že by v nej uvedení zamestnanci už preukázali schopnosť pracovať v treťom jazyku.
- 45 Všeobecný súd tak v bode 185 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že údaje týkajúce sa jazykových znalostí zamestnancov OLAF-u neumožňujú odôvodniť predmetné obmedzenie vzhľadom na cieľ mať k dispozícii úspešných uchádzačov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.

- 46 Následne, pokiaľ ide o prílohu s názvom „Informácie... o používaní angličtiny v OLAF-e“, Všeobecný súd v bodoch 186 a 187 napadnutého rozsudku konštatoval, že táto príloha nie je relevantná, keďže počas celého dotknutého obdobia preukazuje takmer výlučné používanie angličtiny a veľmi obmedzené používanie francúzštiny a neobsahuje nijakú skutočnosť, ktorá by mohla preukázať používanie nemčiny ako pracovného jazyka pri dotknutých činnostiach.
- 47 Napokon Všeobecný súd v bodoch 188 až 194 napadnutého rozsudku preskúmal prílohu s názvom „Operačné programy v oblasti boja proti podvodom“, ktorá obsahuje tabuľku s údajmi o riadení niektorých aspektov tzv. programu „Hercule III“, pričom vylúčil relevantnosť týchto údajov najmä z dôvodu, že z tejto prílohy vyplýva, že „použitie nemčiny a francúzštiny sa ukazuje v tomto osobitnom kontexte ako úplne výnimočné“, keďže „všetky práce [týkajúce sa tohto programu] sa vykonávajú v angličtine“ a predovšetkým, že nijaká skutočnosť v spise nenasvedčuje k tomu, že by úspešní uchádzači sporných výberových konaní boli poverení úlohami súvisiacimi s vypracovaním výziev na predkladanie návrhov v rámci uvedeného programu.
- 48 Za týchto podmienok Všeobecný súd dospel v bodoch 195 a 196 napadnutého rozsudku k záveru, že rovnako ako informácie uvedené Komisiou, pokiaľ ide o jej internú prax v jazykovej oblasti, ani informácie týkajúce sa jazykov používaných zamestnancami OLAF-u neumožňujú preukázať, že predmetné obmedzenie je odôvodnené cieľom, aby prijatí administrátori boli schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 49 Po tretie Všeobecný súd v bodoch 197 až 204 napadnutého rozsudku preskúmal informácie týkajúce sa rozšírenosti nemčiny, angličtiny a francúzštiny ako cudzích jazykov, ktorými sa hovorí a ktoré sa študujú v Európe, pričom v bodoch 203 a 204 tohto rozsudku rozhodol, že tieto informácie nemôžu same osebe ani v spojení s inými skutočnosťami uvedenými v spise odôvodniť predmetné obmedzenie, keďže by mohli prípadne nanajvýš preukázať primeranosť tohto obmedzenia, ak by sa preukázalo, že toto obmedzenie zodpovedá potrebe mať k dispozícii úspešných uchádzačov schopných ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, čo však Komisia nepreukázala.
- 50 Po preskúmaní všetkých informácií predložených Komisiou Všeobecný súd dospel v bodoch 205 až 207 napadnutého rozsudku k záveru, že Komisia nepreukázala, že obmedzenie výberu jazyka 2 je objektívne odôvodnené a primerané hlavnému cieľu, ktorý sleduje, a to prijať administrátorov schopných ihneď sa zapojiť do pracovného procesu. Nestačí totiž obhajovať zásadu takéhoto obmedzenia odkazom na veľký počet úradných jazykov Únie a na potrebu vybrať menší počet jazykov, či dokonca iba jeden, za jazyky internej komunikácie alebo „dorozumievacie jazyky“. Vzhľadom na článok 1d ods. 1 a 6 služobného poriadku je ešte potrebné objektívne odôvodniť výber jedného alebo viacerých konkrétnych jazykov pri súčasnom vylúčení všetkých ostatných.
- 51 V dôsledku toho Všeobecný súd vyhovel druhému a tretiemu žalobnému dôvodu, ktoré vo veci T-401/16 uviedlo Španielske kráľovstvo, ako aj tretiemu a siedmemu žalobnému dôvodu, ktoré vo veci T-443/16 uviedla Talianska republika, a zrušil sporné oznámenie o výberových konaniach v rozsahu, v akom obmedzuje výber jazyka 2 výberových konaní na nemčinu, angličtinu a francúzštinu.
- 52 V druhom rade Všeobecný súd spoločne preskúmal prvý žalobný dôvod vo veci T-401/16 a šiesty žalobný dôvod vo veci T-443/16, týkajúce sa druhého aspektu sporného jazykového režimu a založené na porušení článku 18 ZFEÚ, článku 24 štvrtého odseku ZFEÚ, článku 22 Charty základných práv Európskej únie, článkov 1 a 2 nariadenia č. 1/58, ako aj článku 1d ods. 1 a 6 služobného poriadku. Všeobecný súd v bode 234 napadnutého rozsudku vyhovel týmto

žalobným dôvodom a zrušil sporné oznámenie o výberových konaniach v rozsahu, v akom obmedzuje výber jazykov komunikácie medzi uchádzačmi a EPSO-m na nemčinu, angličtinu a francúzštinu.

- 53 V dôsledku toho Všeobecný súd v bode 235 napadnutého rozsudku žalobe vyhovel a sporné oznámenie o výberových konaniach zrušil v celom rozsahu. Okrem toho v bodoch 237 až 242 tohto rozsudku spresnil, že z dôvodov uvedených v tých istých bodoch toto zrušenie nemôže mať vplyv na prijatia do zamestnania, ku ktorým už došlo na základe rezervných zoznamov vypracovaných v závere predmetného výberového konania.

Návrhy účastníkov odvolacieho konania

- 54 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - zamietol žalobu v prvostupňovom konaní ako nedôvodnú, ak to stav konania dovoľuje, a
 - uložil Španielskemu kráľovstvu a Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy tohto konania a trovy prvostupňového konania.
- 55 Španielske kráľovstvo a Talianska republika navrhujú, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

- 56 Na podporu svojho odvolania Komisia uvádza tri odvolacie dôvody.
- 57 Prvý a druhý odvolací dôvod sa týkajú zákonnosti obmedzenia výberu jazyka 2 výberových konaní na nemčinu, angličtinu a francúzštinu, zatiaľ čo tretí odvolací dôvod sa týka zákonnosti obmedzenia jazykov, ktoré sa môžu používať v komunikácii medzi uchádzačmi, ktorých sa týka sporné oznámenie o výberových konaniach, a EPSO-m.

O prvom odvolacom dôvode

- 58 Prvý odvolací dôvod, ktorý sa delí na tri časti, je založený na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 1d ods. 6 služobného poriadku a pri definovaní povinnosti odôvodnenia prislúchajúcej Komisii, ako aj na porušení tejto povinnosti, ktorú má Všeobecný súd.

O prvej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o cieľ mať k dispozícii uchádzačov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, a na porušení povinnosti odôvodnenia, ktorú má Všeobecný súd

– Argumentácia účastníkov konania

- 59 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd pri svojom preskúmaní skutočností týkajúcich sa internej praxe Komisie v jazykovej oblasti a jazykov používaných zamestnancami OLAF-u bez akéhokoľvek odôvodnenia uplatnil protiprávne kritériá na posúdenie, či tieto skutočnosti preukazujú odôvodnenosť predmetného obmedzenia, a to v bode 157 napadnutého rozsudku schopnosť novoprijatého úradníka ihneď „podávať riadny pracovný výkon“ v inštitúcii, ktorá ho prijíma do zamestnania, ako aj v bodoch 181 až 183 tohto rozsudku neexistenciu „osobitnej výhody“, ktorú takémuto úradníkovi poskytujú niektoré z jazykov, na ktoré je výber obmedzený. Spoliehať sa na tieto kritériá by pritom znamenalo popierať záujem služby na tom, aby boli noví zamestnanci schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 60 Pokiaľ ide konkrétne o kritérium uvedené v bode 157 napadnutého rozsudku, Komisia po prvé tvrdí, že vzhľadom na to, že záujem služby vyžaduje prijatie uchádzačov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, okolnosť, že títo uchádzači sú pritom schopní „podávať riadny pracovný výkon“, nie je relevantná.
- 61 Požadovať od novoprijatých zamestnancov, aby boli schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, má totiž zabezpečiť kontinuitu so zamestnancami v aktívnom služobnom pomere v útvare pridelenia a ide nad rámec jednoduchej schopnosti ihneď podávať riadny pracovný výkon.
- 62 Po druhé Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nedefinoval, čo zahŕňa tento pojem „podávať riadny pracovný výkon“, ani nepodložil konštatovanie, že je možné takúto prácu vykonávať, v rozpore s povinnosťou odôvodnenia.
- 63 Po tretie je „nemožné“, aby novoprijatý uchádzač, ktorý neovláda jeden z troch jazykov, ktoré sú podľa sporného oznámenia o výberových konaniach oprávnené ako jazyk 2, mohol podávať riadny pracovný výkon v inštitúcii, ktorej riadiaci politický orgán, konkrétne kolégium členov Komisie, prijíma svoje interné rozhodnutia len v jednom z týchto troch jazykov. V tejto súvislosti Komisia v podstate tvrdí, že odkaz Všeobecného súdu na body 121 a 122 rozsudku z 15. septembra 2016, Taliansko/Komisia (T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495), je nesprávny, keďže Výbor stálych predstaviteľov (Coreper), na ktorý sa odkazuje v týchto bodoch, je orgán osobitne stanovený v článku 16 ods. 7 ZEÚ, ktorý je odlišný od ostatných inštitúcií. Prejednávaná vec sa však týka členov tej istej inštitúcie, zahŕňajúcej kolégiu, ako aj rôzne útvary tejto inštitúcie. Navyše osobitosť úloh, ktoré sa majú plniť v útvaroch pridelenia, nemá vplyv na skutočnosť, že v konečnom dôsledku sú to práve útvary, ktoré predkladajú každý návrh aktu kolégiu členov Komisie.
- 64 Po štvrté Všeobecný súd prekročil hranice svojho súdneho preskúmania, keď dospel k záveru, že Komisia mala poskytnúť podrobnejšie vysvetlenia na odôvodnenie predmetného obmedzenia, pričom takéto posúdenie navyše neodôvodnil.
- 65 Španielske kráľovstvo a Talianska republika spochybňujú túto argumentáciu.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 66 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musia inštitúcie Únie disponovať širokou mierou voľnej úvahy pri organizácii ich vnútornej štruktúry, a predovšetkým pri určovaní kritérií spôsobilosti vyžadovaných pre miesta, ktoré majú byť obsadené, a v závislosti na týchto kritériách a v záujme služby pre stanovenie podmienok a spôsobu organizácie výberového konania. Na organizovanie svojich služieb užitočným a rozumným spôsobom treba, aby inštitúcie, rovnako ako EPSO, ak vykonáva právomoci, ktoré mu boli zverené uvedenými inštitúciami, mohli určiť v súlade s ich potrebami schopnosti, ktoré treba vyžadovať od uchádzačov zúčastňujúcich sa na výberových konaniach (rozsudok z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 88).
- 67 Inštitúcie však musia pri uplatňovaní služobného poriadku dbať na dodržiavanie článku 1d služobného poriadku, ktorý zakazuje akúkoľvek diskrimináciu na základe jazyka. Hoci je pravda, že odsek 6 uvedeného článku stanovuje, že obmedzenia tohto zákazu sú možné, je to tak pod podmienkou, že tieto obmedzenia sú „odôvodnené objektívnymi a dostatočnými dôvodmi“ a zamerané na „legitímne ciele všeobecného záujmu v rámci personálnej politiky“ (rozsudok z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 89).
- 68 Široká miera voľnej úvahy, ktorou disponujú inštitúcie Únie pri organizácii svojich služieb, rovnako ako EPSO za podmienok uvedených v bode 67 tohto rozsudku, je teda imperatívne obmedzená článkom 1d služobného poriadku, takže rozdielne zaobchádzanie na základe jazyka, ktoré vedie k obmedzeniu jazykového režimu výberového konania na obmedzený počet úradných jazykov, je prípustné iba vtedy, ak je takéto obmedzenie objektívne odôvodnené a primerané skutočným potrebám služby. Okrem toho akákoľvek podmienka týkajúca sa špecifických jazykových znalostí musí byť založená na jasných, objektívnych a predvídateľných kritériách, ktorá uchádzačom umožní pochopiť dôvod, prečo musí túto podmienku splniť, a súdom Únie umožní preskúmať jej zákonnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, body 90 až 93 a citovanú judikatúru).
- 69 Je úlohou inštitúcie, ktorá obmedzila jazykový režim výberového konania na obmedzený počet úradných jazykov Únie, aby preukázala, že takéto obmedzenie je spôsobilé uspokojiť skutočné potreby týkajúce sa úloh, ktoré budú prijaté osoby plniť, že je primerané týmto potrebám a je založené na jasných, objektívnych a predvídateľných kritériách, zatiaľ čo Všeobecnému súdu prináleží, aby vykonal konkrétne preskúmanie, či je toto obmedzenie objektívne odôvodnené a primerané vzhľadom na uvedené potreby (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, body 93 a 94).
- 70 V rámci toho preskúmania musí súd Únie nielen overiť vecnú správnosť predložených dôkazov, ich vierohodnosť a koherentnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré musia byť zohľadnené pri posudzovaní komplexnej situácie, a či sú spôsobilé odôvodniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (rozsudok z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 104).
- 71 V prvej časti tohto odvolacieho dôvodu Komisia v podstate vytýka Všeobecnému súdu, že preskúmal odôvodnenie obmedzenia výberu jazyka 2 výberových konaní vzhľadom na cieľ, ktorý nezodpovedá cieľu uvedenému v spornom oznámení o výberových konaniach.

- 72 Treba však konštatovať, že táto výhrada je založená na nesprávnom výklade bodov 157 a 181 až 183 napadnutého rozsudku, ktorých znenie bolo pripomenuté v bodoch 38, 43 a 44 tohto rozsudku.
- 73 Z týchto bodov napadnutého rozsudku, vykladaných v ich kontexte, totiž vyplýva, že Všeobecný súd skúmal, či skutočnosti predložené Komisiou týkajúce sa jej internej praxe v jazykovej oblasti a jazykov používaných zamestnancami OLAF-u môžu preukázať, že takéto obmedzenie je objektívne odôvodnené a primerané práve vzhľadom na „potrebu prijať administrátorov schopných ihneď sa zapojiť do pracovného procesu“ uvedenú okrem iného v bode 1 písm. i) prílohy II sporného oznámenia o výberových konaniach ako odôvodnenie tohto obmedzenia.
- 74 Pokiaľ ide v prvom rade o bod 157 napadnutého rozsudku, Všeobecný súd, ktorý konštatoval, že „nemožno bez ďalších vysvetlení predpokladať, že novoprijatý úradník, ktorý neovláda žiadny [z jazykov oprávnených ako druhý jazyk], nebude schopný ihneď podávať riadny pracovný výkon v...inštitúcii“ nijako nespochybnil záujem služby mať k dispozícii administrátorov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, ale sa naopak snažil určiť, či skutočnosti predložené Komisiou týkajúce sa jej internej praxe v oblasti jazykov preukazujú, že na uspokojenie tohto záujmu je vzhľadom na funkčné osobitosti pracovných miest, na ktoré sa vzťahuje sporné oznámenie o výberových konaniach, a na jazyky, ktoré dotknuté útvary skutočne používajú pri svojej každodennej práci, nevyhnutné, aby bol výber jazyka 2 týchto výberových konaní obmedzený na nemčinu, angličtinu a francúzštinu (pozri tiež, pokiaľ ide o judikatúru Všeobecného súdu citovanú v tomto bode 157, rozsudok z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 106).
- 75 Okrem toho týmto postupom Všeobecný súd neporušil svoju povinnosť odôvodnenia, ani neprekročil hranice svojho súdneho preskúmania.
- 76 V súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 69 a 70 tohto rozsudku totiž Všeobecný súd správne a bez prekročenia hranice svojho preskúmania, overil, či obmedzenie výberu jazyka 2 bolo objektívne odôvodnené potrebou prijať administrátorov schopných ihneď sa zapojiť do pracovného procesu a či úroveň požadovaných jazykových znalostí bola primeraná skutočným potrebám služby.
- 77 Pokiaľ ide o argumentáciu Komisie týkajúcu sa jej vlastných rozhodovacích postupov a o jej výhradu, že Všeobecný súd nesprávne odkázal na rozsudok z 15. septembra 2016, Taliansko/Komisia (T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495), a ďalej, že vychádzal z osobitnej povahy úloh, ktorých sa týka sporné oznámenie o výberových konaniach, pri zamietnutí odôvodnenia založeného na celi mať k dispozícii administrátorov schopných ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, treba v prvom rade poznamenať, že Všeobecný súd preskúmal všetky dokumenty predložené Komisiou a po tomto preskúmaní dospel k záveru, že z nich nevyplýva nevyhnutná súvislosť medzi rozhodovacími postupmi Komisie a úlohami vyšetrovateľov a vedúcich tímu vyšetrovateľov, ktoré budú schopní plniť úspešní uchádzači sporných výberových konaní. Komisia však tento záver nespochybňuje, iba tvrdí, že by bolo „nemožné“ používať iný jazyk ako tri predmetné jazyky.
- 78 Ďalej, hoci sa bod 121 rozsudku z 15. septembra 2016, Taliansko/Komisia (T-353/14 a T-17/15, EU:T:2016:495), na ktorý odkazuje bod 157 napadnutého rozsudku, týka argumentácie Komisie týkajúcej sa jazykov používaných v rámci Coreperu, treba uviesť, že Všeobecný súd v bode 122 toho istého rozsudku tiež konštatoval, že vo všeobecnosti, pokiaľ ide o tvrdenia založené na používaní jedného alebo viacerých jazykov ako „jazykov konania“ inštitúcie Únie, nemožno bez

ďalších vysvetlení predpokladať, že novoprijatý úradník, ktorý neovláda nijaký z týchto jazykov, by nebol schopný ihneď podávať riadny pracovný výkon v dotknutej inštitúcii. Z toho vyplýva, že Komisia v každom prípade nemôže dôvodne tvrdiť, že Všeobecný súd nezohľadnil svoju vlastnú judikatúru.

- 79 Napokon, pokiaľ ide o osobitnú povahu úloh, ktorých sa týka sporné oznámenie o výberových konaniach, treba uviesť, že Všeobecný súd v bode 157 napadnutého rozsudku konštatoval, že odôvodnenie založené na celi mať k dispozícii administrátorov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, nebolo z právneho hľadiska dostatočne podložené.
- 80 V tejto súvislosti sa Všeobecný súd v súlade s tým, čo bolo pripomenuté v bodoch 69 a 70 tohto rozsudku, obmedzil na preskúmanie nevyhnutné na určenie jazykových znalostí, ktoré môže Komisia objektívne požadovať v záujme služby, vzhľadom na konkrétne úlohy uvedené v spornom oznámení o výberových konaniach.
- 81 V druhom rade, pokiaľ ide o výhrady Komisie smerujúce proti bodom 181 až 183 napadnutého rozsudku, treba uviesť, že v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 69 tohto rozsudku, Komisii prináležalo, aby preukázala, že obmedzenie výberu jazyka 2 výberových konaní je spôsobilé uspokojiť skutočné potreby týkajúce sa úloh, ktoré budú prijaté osoby plniť.
- 82 Práve to Všeobecný súd overil v bodoch 181 až 183 napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že údaje predložené Komisiou, pokiaľ ide o jazykové znalosti zamestnancov OLAF-u vedú prinajlepšom k záveru, že aj keď znalosť angličtiny môže úspešným uchádzačom sporných výberových konaní poskytovať výhodu v internej komunikácii a umožniť im tak ihneď sa zapojiť do pracovného procesu na úrovni tejto komunikácie, takýto záver neplatí, pokiaľ ide o znalosť nemčiny a francúzštiny.
- 83 Všeobecný súd preto mohol oprávnene dospieť k záveru, že Komisia nepreukázala, že uspokojivá znalosť jedného z týchto dvoch ďalších jazykov poskytuje výhodu na účely dosiahnutia cieľa mať k dispozícii administrátorov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 84 Keďže nijaká z výhrad nie je dôvodná, prvá časť prvého odvolacieho dôvodu sa musí zamietnuť.

O druhej časti založenej na nesprávnom právnom posúdení pri definovaní dôkazného bremena a povinnosti odôvodnenia, ktorú má Komisia v oznámení o výberových konaniach

– Argumentácia účastníkov konania

- 85 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že neprímerane prísne vymedzil tak povinnosť uviesť v spornom oznámení o výberových konaniach odôvodnenie predmetného obmedzenia, ako aj dôkazné bremeno v súvislosti s dôvodnosťou tohto odôvodnenia.
- 86 Po prvé dôkazné bremeno, ktoré Všeobecný súd uložil Komisii na preukázanie existencie uvedeného odôvodnenia, tak výrazne prekračuje mieru presnosti, ktorú vyžaduje judikatúra, v rozsahu, v akom v bode 133 poslednej vete, v bode 158 prvej vete a v bode 180 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia nepreukázala, že tri jazyky, ktoré boli v spornom oznámení o výberových konaniach oprávnené ako jazyk 2, sú skutočne tromi jazykmi, ktoré „všetky útvary“ tejto inštitúcie každodenne používajú.

- 87 Po druhé Všeobecný súd v bode 164 napadnutého rozsudku vyžadoval preukázanie „výlučného používania“ týchto troch jazykov v rozhodovacích postupoch Komisie, zatiaľ čo v tomto oznámení sa uvádzalo, že inštitúcie Únie nepoužívajú uvedené jazyky výlučne, ale prevažne. Všeobecný súd tak mal overiť, či sú tieto tri jazyky skutočne najpoužívanějšími jazykmi inštitúcie, a nie jedinými používanými jazykmi. Okrem toho sa Všeobecný súd dopustil rovnakého pochybenia v bodoch 181 až 183 tohto rozsudku, keď doplnil kritérium preskúmania, podľa ktorého je potrebné posúdiť, či dotknuté tri jazyky poskytujú „osobitnú výhodu“ uchádzačom sporných výberových konaní.
- 88 Po tretie na rozdiel od toho, čo tvrdí Všeobecný súd v poslednej vete bodu 167 napadnutého rozsudku, Komisii neprináleží identifikovať, ktorý z týchto troch jazykov sa môže používať, a relatívny význam každého z týchto jazykov je irelevantný.
- 89 Po štvrté Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že v bode 201 napadnutého rozsudku zamietol všetky štatistické údaje, ktoré predložila, z dôvodu, že nemožno predpokladať, že správne odrážajú jazykové znalosti potenciálnych uchádzačov predmetných výberových konaní.
- 90 Podľa tejto inštitúcie sa miera dokazovania vyžadovaná judikatúrou Súdneho dvora vzťahuje na identifikáciu úradných jazykov, ktorých znalosť je v Únii najrozšírenejšia. Obmedzenie výberu jazyka 2 výberových konaní je preto odôvodnené objektívnymi skutočnosťami týkajúcimi sa šírenia jazykov, na základe ktorých možno dôvodne vyvodiť, že tieto údaje zodpovedajú jazykovým znalostiam, ktoré majú osoby, ktoré sa chcú zúčastniť výberových konaní Únie. Za týchto podmienok nie je úlohou Komisie, aby preukázala, že takáto súvislosť je riadne doložená.
- 91 Okrem toho záver uvedený v prvej vete bodu 205 napadnutého rozsudku obsahuje tiež v rozsahu, v akom vychádza z rovnakého nesprávneho predpokladu, nesprávne právne posúdenie.
- 92 Nakoniec po piate Komisia tvrdí, že v bode 159 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vykonal čisto hypotetické posúdenia tým, že výrazne obmedzil rozsah pôsobnosti oznámenia SEC(2000) 2071/6.
- 93 Španielske kráľovstvo a Talianska republika túto argumentáciu spochybňujú.

– *Posúdenie Súdnyim dvorom*

- 94 Po prvé treba pripomenúť, ako vyplýva z bodu 68 tohto rozsudku, že každá podmienka týkajúca sa špecifických jazykových znalostí musí byť založená na jasných, objektívnych a predvídateľných kritériách, ktoré uchádzačom umožnia pochopiť dôvod, prečo musia túto podmienku splniť, a súdom Únie umožní preskúmať jej zákonnosť.
- 95 Odôvodnenie rozhodnutia inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie má osobitný význam v rozsahu, v akom umožňuje dotknutej osobe rozhodnúť s plnou znalosťou veci, či chce podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu, ako aj príslušnému súdu vykonať jeho preskúmanie, a teda predstavuje jednu z podmienok účinného súdneho preskúmania zaručeného článkom 47 Charty základných práv (rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 103, ako aj citovaná judikatúra).

- 96 Pokiaľ ide o obmedzenie výberu jazyka 2 v oznámení o výberových konaniach, Súdny dvor rozhodol, že Všeobecnému súdu prislúcha overiť, či toto oznámenie, všeobecné pravidlá platné pre verejné výberové konania alebo dôkazy poskytnuté Komisiou obsahujú „konkrétne dôvody“ umožňujúce objektívne preukázať záujem služby, ktorý by mohol odôvodniť takéto obmedzenie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. marca 2019, Komisia/Taliansko, C-621/16 P, EU:C:2019:251, bod 95).
- 97 Všeobecný súd teda v napadnutom rozsudku správne vykonal toto overenie a v bode 116 tohto rozsudku konštatoval, a to po preskúmaní vykonanom najmä v jeho bodoch 107 až 115, ktorých obsah bol opísaný v bodoch 28 až 30 tohto rozsudku, že aj keby bol dôvod založený na potrebe, aby boli novoprijaté osoby schopné ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, chápaný z hľadiska opisu úloh uvedených v spornom oznámení o výberových konaniach, nemohol by – vzhľadom na svoju nejasnú a všeobecnú formuláciu a na to, že v danom oznámení nie sú uvedené konkrétne údaje, ktoré by mohli túto potrebu podporiť – odôvodniť obmedzenie výberu jazyka 2 výberových konaní na nemčinu, angličtinu a francúzštinu.
- 98 Okrem toho Komisia vo svojom odvolaní zdôraznila, že nespochybňuje body 100 až 116 napadnutého rozsudku.
- 99 V druhom rade v rozsahu, v akom Komisia vytyka Všeobecnému súdu, že jej uložil neprimerané dôkazné bremeno, z bodov 69 a 70 tohto rozsudku vyplýva, že jednak Komisia mala v rámci prejednávanej veci preukázať, že obmedzenie výberu jazyka 2 výberových konaní je spôsobilé uspokojiť skutočné potreby týkajúce sa úloh, ktoré budú prijaté osoby plniť, že je primerané týmto potrebám a je založené na jasných, objektívnych a predvídateľných kritériách, a jednak Všeobecný súd mal vykonať konkrétne preskúmanie, či je toto obmedzenie objektívne odôvodnené a primerané vzhľadom na uvedené potreby, pričom mal overiť nielen vecnú správnosť dôkazov uvedených Komisiou, ich vierohodnosť a konzistentnosť, ale aj to, či tieto dôkazy poskytujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posudzovaní odôvodnenia uvedeného obmedzenia, a či sú spôsobilé odôvodniť závery, ktoré sa z nich vyvodili.
- 100 Pritom práve to Všeobecný súd urobil, keď v bodoch 122 až 207 napadnutého rozsudku preskúmal skutočnosť predloženú Komisiou na podporu dôvodu založeného na potrebe, aby novoprijaté osoby boli schopné ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 101 Po prvé, pokiaľ ide o výhrady smerujúce proti poslednej vete bodu 133, prvej vete bodu 158 a proti bodu 180 napadnutého rozsudku, ktorých obsah bol opísaný v bodoch 34, 39 a 42 tohto rozsudku, treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, Všeobecný súd v nich vôbec nevyžadoval, aby Komisia na účely preukázania odôvodnenosti predmetného obmedzenia preukázala, že všetky útvary Komisie používajú nemčinu, angličtinu a francúzštinu pri svojej každodennej práci.
- 102 V bode 133 napadnutého rozsudku tak Všeobecný súd len overil tvrdenie Komisie, podľa ktorého oznámenie SEC(2000) 2071/6, a najmä jeho bod 2.2, obmedzuje počet „pracovných jazykov“ tejto inštitúcie na tri, pričom konštatoval, že najmä vzhľadom na kontext tohto bodu, ktorý sa týka prijímania rozhodnutí kolégiom členov Komisie písomným postupom, samotný odkaz na „tri pracovné jazyky Komisie“ v tomto bode nepostačuje na preukázanie dôvodnosti tohto tvrdenia.
- 103 Podľa tejto rovnakej logiky Všeobecný súd v bodoch 156 až 158 napadnutého rozsudku konštatoval, a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam uvedeným Komisiou, ktoré sa týkajú jej internej praxe v jazykovej oblasti, že v rozsahu, v akom je ich jediným cieľom definovať jazyky

potrebné na priebeh rôznych rozhodovacích postupov Komisie, a nevyplýva z nich, že existuje potrebná spojitosť medzi týmito postupmi a úlohami, ktoré budú schopní plniť úspešní uchádzači sporných výberových konaní, ani to, že jej útvary skutočne používajú všetky tri jazyky kvalifikované ako „procedurálne jazyky“ pri svojej každodennej práci, nemôžu tieto skutočnosti odôvodniť predmetné obmedzenie vzhľadom na funkčné osobitosti pracovných miest, na ktoré sa vzťahuje sporné oznámenie o výberových konaniach.

- 104 Okrem toho v bode 180 napadnutého rozsudku uviedol, že údaje poskytnuté Komisiou týkajúce sa jazykových znalostí zamestnancov OLAF-u neumožňujú samy osebe, ani v spojení so skutočnosťami týkajúcimi sa jej internej praxe v jazykovej oblasti určiť, ktorý jazyk alebo ktoré jazyky sa ako dorozumievacie jazyky skutočne používajú týmto útvaram pri jeho každodennej práci, alebo dokonca jazyk alebo jazyky, ktoré sú nevyhnutné pri plnení úloh vyšetrovateľa alebo vedúceho tímu vyšetrovateľov, a že tieto údaje teda neumožňujú určiť jazyk alebo jazyky, ktorých uspokojivá znalosť by z úspešných uchádzačov výberových konaní urobila administrátorov schopných ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 105 Z bodov 133, 158 a 180 napadnutého rozsudku, vykladaných v ich kontexte, teda vyplýva, že Všeobecný súd len overil, a to oprávnene, či skutočnosť predložená Komisiou na podporu odôvodnenia založeného na potrebe, aby novoprijaté osoby boli schopné ihneď sa zapojiť do pracovného procesu, môžu preukázať, že nemčina, angličtina a francúzština sú jazyky, ktoré zamestnanci útvaru, do ktorého majú byť uchádzači predmetných výberových konaní v zásade zaradení, skutočne používajú pri plnení svojich bežných úloh, takže uspokojivá znalosť aspoň jedného z týchto troch jazykov zo strany uvedených uchádzačov je nevyhnutná a zároveň postačujúca na to, aby títo uchádzači mohli byť schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 106 Po druhé tie isté úvahy platia aj v súvislosti s výhradou smerujúcou proti posúdeniu Všeobecného súdu uvedenému v bode 164 napadnutého rozsudku, podľa ktorého v každom prípade a aj nezávisle od existencie spojitosti medzi rozhodovacími postupmi Komisie a osobitnými úlohami uvedenými v spornom oznámení o výberových konaniach, ňou uvádzané skutočnosti týkajúce sa jej internej praxe v jazykovej oblasti ani zďaleka nesvedčia o výlučnom používaní troch „procedurálnych“ jazykov. V tomto bode 164 totiž Všeobecný súd len pre úplnosť uviedol, že predmetné skutočnosti nemôžu podporiť záver, že tieto postupy sa obmedzujú na tieto tri jazyky. Okrem toho možnosť zamestnancov útvaru, do ktorého majú byť uchádzači výberového konania zaradení, plniť svoje bežné úlohy v iných jazykoch, než sú jazyky, na ktoré je obmedzený výber jazyka 2 výberových konaní, môže prípadne spochybníť potrebu, aby títo uchádzači ovládali jeden z týchto posledných uvedených jazykov, aby tak boli schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 107 Okrem toho výhrada Komisie, podľa ktorej Všeobecný súd v bodoch 181 až 183 napadnutého rozsudku vyžadoval, aby uspokojivá znalosť jedného z jazykov oprávnených ako jazyk 2 sporných výberových konaní poskytovala úspešným uchádzačom osobitnú výhodu, je založená na nesprávnom výklade napadnutého rozsudku.
- 108 Všeobecný súd totiž v bode 183 napadnutého rozsudku konštatoval, že údaje predložené Komisiou, pokiaľ ide o jazykové znalosti zamestnancov OLAF-u, vedú v najlepšom prípade k záveru, že hoci znalosť angličtiny môže úspešným uchádzačom sporných výberových konaní poskytovať výhodu v internej komunikácii, a teda umožniť týmto úspešným uchádzačom ihneď sa zapojiť do pracovného procesu na úrovni tejto komunikácie, takýto záver neplatí, pokiaľ ide o znalosť nemčiny a francúzštiny.

- 109 Všeobecný súd preto mohol správne dospieť k záveru, že Komisii sa nepodarilo preukázať, že uspokojivá znalosť nemčiny a francúzštiny, na rozdiel od kombinácie zahŕňajúcej iný úradný jazyk Únie, je nevyhnutná na zabezpečenie dosiahnutie cieľa mať k dispozícii administrátorov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 110 Po tretie z predchádzajúcich úvah vyplýva, že Všeobecnému súdu nemožno vytýkať, že v poslednej vete bodu 167 napadnutého rozsudku konštatoval, že správy generálneho tajomníka Komisie, ktoré Komisia predložila a ktoré v súlade s dokumentom nazvaným „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“ schvaľujú v určitých oblastiach trvalé výnimky, keď povoľujú predkladať návrhy aktu v jedinom „procedurálnom“ jazyku, neumožňujú vyvodiť užitočné závery, keďže neuvádzajú, ktorý z týchto jazykov sa môže konkrétne použiť.
- 111 Po štvrté, pokiaľ ide o výhradu Komisie smerujúcu proti bodom 201 a 205 napadnutého rozsudku, treba konštatovať, že táto výhrada je založená na nesprávnom výklade napadnutého rozsudku. V prvom rade na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, Všeobecný súd v tomto bode 201 v nijakom prípade neodmietol zohľadniť v celom rozsahu štatistické údaje týkajúce sa najčastejšie študovaných jazykov v roku 2012 na úrovni nižšieho stredoškolského vzdelania z dôvodu, že Komisia nepreukázala, že tieto údaje správne odrážajú jazykové znalosti potenciálnych uchádzačov v sporných výberových konaniach, ale len poznamenal, že dôkazná sila týchto údajov je menšia z toho dôvodu, že odkazujú na všetkých občanov Únie, vrátane tých osôb, ktoré ešte nedosiahli plnoletosť.
- 112 Komisia ďalej nespochybňuje posúdenie Všeobecného súdu vykonané v bode 202 tohto rozsudku, podľa ktorého jediná skutočnosť, ktorú uvedené údaje môžu preukázať, je to, že počet potenciálnych uchádzačov, ktorých situácia je ovplyvnená predmetným obmedzením, je nižší ako v prípade, keby bol tento výber obmedzený na iné jazyky.
- 113 Napokon a predovšetkým, ako v podstate uviedol Všeobecný súd v bode 203 napadnutého rozsudku, tie isté údaje nemôžu preukázať, že obmedzenie výberu jazyka 2 výberových konaní je vhodné a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa mať k dispozícii úspešných uchádzačov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu. Vzhľadom na to, že Všeobecný súd dospel najmä v bodoch 169 a 196 tohto rozsudku k záveru, že Komisia tento dôkaz nepredložila, nemohli teda štatistické údaje týkajúce sa najviac študovaných jazykov preukázať, že toto obmedzenie bolo vzhľadom na tento cieľ objektívne odôvodnené.
- 114 Po piate Komisia tým, že spochybňuje posúdenie v bode 159 napadnutého rozsudku, uvedené v bode 39 tohto rozsudku, ktoré považuje za hypotetické, a tvrdí, že Všeobecný súd výrazne obmedzil rozsah pôsobnosti oznámenia SEC(2000) 2071/6, sa nedovoľáva nesprávneho právneho posúdenia, ale požaduje, aby Súdny dvor nahradil posúdenie Všeobecného súdu svojím vlastným posúdením tohto dôkazu.
- 115 Z článku 256 ods. 1 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že odvolanie sa obmedzuje len na právne otázky a že len Všeobecný súd má preto právomoc zistiť a posúdiť relevantné skutočnosti, ako aj dôkazy. Posúdenie skutkových okolností a dôkazov tak s výnimkou prípadu ich skreslenia nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdny dvorom v rámci odvolacieho konania (uznesenie z 27. januára 2022, FT a i./Komisia, C-518/21 P, neuvverejnené, EU:C:2022:70, bod 12, ako aj citovaná judikatúra).
- 116 Zo všetkých týchto úvah vyplýva, že druhá časť prvého odvolacieho dôvodu sa musí zamietnuť.

O tretej časti založenej na tom, že Všeobecný súd požadoval predloženie právne záväzného aktu na odôvodnenie obmedzenia výberu druhého jazyka v spornom oznámení o výberových konaniach

– Argumentácia účastníkov konania

- 117 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 152 až 155 napadnutého rozsudku zúžil rozsah dôkazov, ktoré predložila v súvislosti so svojou internou praxou v jazykovej oblasti na základe nesprávneho kritéria posúdenia, a to existencie záväzného právneho aktu definujúceho pracovné jazyky dotknutej inštitúcie. Z článku 1d ods. 6 služobného poriadku, ani z judikatúry Súdneho dvora však nevyplýva, že obmedzenie výberu druhého jazyka výberového konania môžu odôvodniť iba takéto akty.
- 118 Okrem toho tak oznámenie generálneho tajomníka Komisie o vykonávaní oznámenia Rady SEC(2000) 2071/6, ako aj „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“ obsiahnuté v „Príručke pre operačné postupy“ sú „internými pravidlami“ v zmysle bodu 2 prílohy II sporného oznámenia o výberových konaniach, keďže sú pre inštitúciu záväzné.
- 119 Španielske kráľovstvo a Talianska republika túto argumentáciu odmietajú.

– Posúdenie Súdnyim dvorom

- 120 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 72 až 74 svojich návrhov, táto tretia časť prvého odvolacieho dôvodu, podľa ktorej Všeobecný súd zúžil rozsah dôkazov týkajúcich sa internej praxe Komisie v jazykovej oblasti tým, že sa domnieval, že iba záväzný právny akt môže odôvodniť také jazykové obmedzenie, aké stanovuje sporné oznámenie o výberových konaniach, je založené na nesprávnom výklade bodov 152 až 155 napadnutého rozsudku, ktorých obsah bol pripomenutý v bode 36 tohto rozsudku.
- 121 Z týchto bodov v spojení s bodmi 156 až 169 napadnutého rozsudku, opísanými v bodoch 37 až 40 tohto rozsudku, totiž vyplýva, že Všeobecný súd len na úvodné spresnenie správne konštatoval, že tieto skutočnosti nemožno považovať za podrobné pravidlá uplatňovania všeobecného jazykového režimu v zmysle článku 6 nariadenia č. 1/58, pričom následne dôkladne preskúmal, či uvedené skutočnosti môžu odôvodniť predmetné obmedzenie vzhľadom na funkčné osobitosti pracovných miest, na ktoré sa vzťahuje sporné oznámenie o výberových konaniach. Záver Všeobecného súdu, podľa ktorého to tak nie je, teda nesúvisí s neexistenciou interného rozhodnutia, ktoré by stanovilo pracovné jazyky v rámci Komisie, na ktorú Všeobecný súd poukázal v bode 155 napadnutého rozsudku a ktorú okrem iného Komisia nespochybnila, ale so skutočnosťou, že jediným cieľom týchto skutočností je definovať jazyky potrebné na priebeh jednotlivých rozhodovacích postupov Komisie.
- 122 Tretia časť prvého odvolacieho dôvodu teda nemôže uspieť.
- 123 Z týchto úvah vyplýva, že prvý odvolací dôvod sa musí zamietnuť.

O druhom odvolacom dôvode

- 124 Druhý odvolací dôvod obsahuje šesť častí, v ktorých Komisia uvádza, že došlo ku skresleniu dôkazov predložených Všeobecnému súdu a k nesprávne právnemu posúdeniu.

- 125 Na úvod treba pripomenúť, že výhrady týkajúce sa skutkových zistení a ich posúdenia v napadnutom rozhodnutí sú prípustné v štádiu odvolania, ak sa tvrdí, že Všeobecný súd dospel k zisteniam, ktorých vecná nesprávnosť vyplýva z písomností v spise alebo že skreslil dôkazy, ktoré mu boli predložené (rozsudok z 18. januára 2007, PKK a KNK/Rada, C-229/05 P, EU:C:2007:32, bod 35).
- 126 V tejto súvislosti ak odvolateľ tvrdí, že ide o skreslenie dôkazov Všeobecným súdom, musí podľa článku 256 ZFEÚ, článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora presne označiť dôkazy, ktoré Všeobecný súd skreslil, a preukázať pochybenia v rámci posudzovania, ktoré podľa jeho názoru viedli Všeobecný súd k tomuto skresleniu. Navyše skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkových okolností a dôkazov (rozsudok z 28. januára 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 43).
- 127 Okrem toho hoci skreslenie dôkazov môže spočívať vo výklade dokumentu v rozpore s jeho obsahom, musí zjavne vyplývať zo spisu predloženého Súdnu dvoru a jeho predpokladom je, že Všeobecný súd zjavne prekročil hranice primeraného posúdenia týchto dôkazov. V tejto súvislosti nestačí preukázať, že dokument mohol byť vykladaný odlišne od výkladu, ktorý zvolil Všeobecný súd (rozsudok z 28. januára 2021, Qualcomm a Qualcomm Europe/Komisia, C-466/19 P, EU:C:2021:76, bod 44).
- 128 Vzhľadom na tieto zásady je potrebné analyzovať šesť častí druhého odvolacieho dôvodu.

O prvej časti založenej na skreslení oznámenia SEC(2000) 2071/6 a jeho schválení kolégiom členov Komisie

– Argumentácia účastníkov konania

- 129 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 132 až 137 a 158 napadnutého rozsudku skreslil význam a rozsah pôsobnosti oznámenia SEC(2000) 2071/6. Po prvé Komisia v súvislosti s bodom 133 napadnutého rozsudku zdôrazňuje, že toto oznámenie ani zďaleka nie je len hodnotením rozhodovacích postupov inštitúcie, ale jasne obmedzuje počet pracovných jazykov tejto inštitúcie na tri, ako vyplýva z bodu 2.2 tohto oznámenia.
- 130 Po druhé odkaz v tomto bode 2.2. na okolnosť, že dokument môže byť schválený v autentickom jazyku, nevedie, na rozdiel od toho, čo konštatoval Všeobecný súd v bode 135 napadnutého rozsudku, k zániku povinnosti schváliť ho aj v jednom z troch pracovných jazykov.
- 131 Po tretie zapojeniu prekladateľskej služby nemožno pripisovať význam, ktorý mu priznal Všeobecný súd v bodoch 136 a 158 napadnutého rozsudku. Cieľom tohto zapojenia je totiž len zabezpečiť efektívnejšie nakladanie so zdrojmi v jednotlivých útvaroch a nemení nič na skutočnosti, že najmä útvar, ktorý je autorom návrhu aktu, ktorý sa má predložiť kolégiu členov Komisie, musí mať – vzhľadom na jeho aktívnu účasť v rozhodovacom procese a na povinnosť dodržiavať jazykový režim uvedený v bode 4 uvedeného oznámenia – k dispozícii úradníkov, ktorí ovládajú tri pracovné jazyky.
- 132 Španielske kráľovstvo a Talianska republika namietajú neprípustnosť tejto časti z dôvodu, že Komisia len požaduje, aby Súdny dvor vykonal nové posúdenie dôkazov, ktoré predložila Všeobecnému súdu, bez toho, aby preukázala, že Všeobecný súd tieto dôkazy skreslil.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 133 Treba konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, Všeobecný súd pri svojom preskúmaní oznámenia SEC(2000) 2071/6 vykonanom v bodoch 132 až 137 a 158 napadnutého rozsudku, ktorých obsah bol opísaný v bodoch 34 a 39 tohto rozsudku, toto oznámenie nijako neskreslil.
- 134 V tejto súvislosti treba uviesť, že z bodu 1.2 oznámenia SEC(2000) 2071/6 vyplýva, že jeho cieľom je identifikovať spôsoby a prostriedky umožňujúce zvýšiť efektívnosť a transparentnosť rozhodovacích postupov. Na tento účel toto oznámenie v bodoch 2 a 3 vymenúva platné postupy a v bode 4 navrhuje spôsoby ich zjednodušenia, ako aj v bode 5 iné opatrenia, ktoré sa majú prijať. Pokiaľ ide najmä o bod 2.2 tohto oznámenia, ten okrem iného uvádza, že v rámci písomného postupu „dokumenty sa musia distribuovať vo všetkých troch pracovných jazykoch Komisie“, zatiaľ čo v rámci postupu na základe splnomocnenia sa znenie rozhodnutia, ktoré sa má prijať „predkladá v jedinom pracovnom jazyku a/alebo v jeho autentických zneniach“.
- 135 Všeobecný súd teda zjavne neskreslil oznámenie SEC(2000) 2071/6, keď v bode 133 napadnutého rozsudku konštatoval, že jeho predmet „v podstate spočíva v hodnotení rôznych druhov postupov prijímania rozhodnutí kolégium členov Komisie... a v návrhu na jeho zjednodušenie“ a že „práve v tomto kontexte a s odkazom na konkrétny druh postupu, konkrétne na písomný postup“ sa v bode 2.2 oznámenia, ktorého príslušná pasáž je okrem iného verne prebratá, odkazuje na „pracovné jazyky“. Okrem toho Všeobecný súd nijako neprekročil hranice primeraného posúdenia tohto bodu 2.2, keď konštatoval, že tento jediný odkaz nestačí na preukázanie toho, že nemčina, angličtina a francúzština sú jazyky, ktoré všetky útvary Komisie skutočne používajú pri ich každodennej práci.
- 136 To isté platí, pokiaľ ide o bod 135 napadnutého rozsudku, ktorý iba verne preberá bod 2.2 oznámenia SEC(2000) 2071/6, pokiaľ ide o jazykový režim uplatniteľný v rámci postupu na základe splnomocnenia, a pre posúdenie uvedené v bode 134 tohto rozsudku, že tento posledný uvedený režim spresňuje rozsah pôsobnosti uvedeného odkazu. Navyše toto konštatovanie nie je spochybnené bodom 4 tohto oznámenia, na ktorý Komisia odkazuje a ktorý okrem iného vysvetľuje, že navrhované opatrenia budú mať za následok aj zjednodušenie jazykových požiadaviek pri rozhodovaní, keď uvádza, že ak sa akt prijíma písomným postupom, „návrh musí byť k dispozícii aspoň v pracovných jazykoch Komisie“, zatiaľ čo v prípade rozhodnutí prijímaných postupom splnomocnenia alebo delegovania „sa text vyžaduje len v jazyku (jazykoch) strany alebo strán, ktorým je rozhodnutie určené“.
- 137 Okrem toho Všeobecný súd neskreslil ani bod 5.2 oznámenia SEC(2000) 2071/6 s názvom „Zjednodušenie jazykového režimu“, keď v bode 136 napadnutého rozsudku uviedol, že tento bod „poukazuje na úlohu generálneho riaditeľstva (GR) Komisie pre preklad“, keďže spresňuje, že „jedným z hlavných dôvodov oneskorení pri začatí alebo ukončení písomných postupov a postupov na základe splnomocnenia je [získanie] prekladov, vrátane textov revidovaných právnikmi lingvistami, v dôsledku čoho je nevyhnutné včas odoslať dotknuté dokumenty [tomuto riaditeľstvu]“, a keď v bode 134 tohto rozsudku konštatoval, že tento bod 5.2 teda tiež môže spresňovať rozsah pôsobnosti odkazu na „pracovné jazyky“ Komisie.
- 138 Všeobecný súd tak mohol bez skreslenia oznámenia SEC(2000) 2071/6, v bode 137 napadnutého rozsudku konštatovať, že bod 2.2 tohto oznámenia neumožňuje vyvodiť užitočné závery o skutočnom používaní nemčiny, angličtiny a francúzštiny v každodennej práci útvarov Komisie, a tým skôr pri plnení úloh uvedených v spornom oznámení o výberových konaniach.

- 139 Rovnako Všeobecný súd nijako neskreslil bod 5.2 uvedeného oznámenia, keď v bode 158 napadnutého rozsudku konštatoval, že z tohto bodu vyplýva, že verzie dokumentu v procedurálnych jazykoch potrebných na ich predloženie kolégiu členov Komisie nepripravuje útvar vecne zodpovedný za vyhotovenie dokumentu, ale Generálne riaditeľstvo pre preklad, a úlohou zodpovedného útvaru je len overenie preloženého textu.
- 140 V prípade neexistencie akéhokoľvek skreslenia však význam, ktorý Všeobecný súd priznal niektorej z možností výslovne predvídaných v tomto oznámení, patrí do posúdenia dôkazov, ktoré svojou povahou nepatrí do právomoci Súdneho dvora v štádiu odvolania.
- 141 Prvá časť druhého odvolacieho dôvodu preto nemôže uspieť.

O druhej časti založenej na skreslení rokovacieho poriadku, ako aj vykonávacích pravidiel k nemu

– Argumentácia účastníkov konania

- 142 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v bodoch 139 až 146 napadnutého rozsudku skreslil vzťah medzi rokovacím poriadkom, vykonávacími pravidlami k tomuto rokovaciemu poriadku, oznámením SEC(2000) 2071/6, ako aj dokumentom s názvom „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“.
- 143 Všeobecný súd totiž vyložil vykonávacie pravidlá k rokovaciemu poriadku selektívne, keď opomenul zohľadniť, že predseda tejto inštitúcie môže stanoviť jazyky, v ktorých musia byť dokumenty k dispozícii, s ohľadom na minimálne potreby členov kolégia alebo potreby spojené s prijatím aktu.
- 144 Predseda Komisie však túto možnosť uplatnil tým, že prijal oznámenie SEC(2000) 2071/6.
- 145 Aj keď sa teda v tomto oznámení necitujú presne tri pracovné jazyky, ktoré majú členovia kolégia používať, potvrdzuje sa v ňom interná prax týkajúca sa používania nemčiny, angličtiny alebo francúzštiny v rozhodovacích postupoch Komisie.
- 146 Španielske kráľovstvo a Talianska republika namietajú neprípustnosť tejto časti druhého odvolacieho dôvodu z dôvodu, že Komisia len požaduje, aby Súdny dvor vykonal nové posúdenie dôkazov, ktoré predložila Všeobecnému súdu, bez toho, aby preukázala, že Všeobecný súd tieto dôkazy skreslil.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 147 Treba konštatovať, že Komisia nespochybňuje, že Všeobecný súd pred vykonaním analýzy obsahu dokumentu nazvaného „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“ v bodoch 139 až 146 napadnutého rozsudku úplne verne pripomenul relevantné ustanovenia rokovacieho poriadku a vykonávacích pravidiel k nemu.
- 148 Všeobecnému súdu tak vytýka to, že sa obmedzil na takéto pripomenutie, hoci mal konštatovať, že tieto dokumenty potvrdzujú používanie nemčiny, angličtiny a francúzštiny ako pracovných jazykov.

- 149 Treba však konštatovať, že Komisia nielenže spochybňuje posúdenie uvedených dokumentov bez toho, aby preukázala, v čom Všeobecný súd skreslil tieto dokumenty, ale jej argumentácia je okrem iného založená na nesprávnom výklade napadnutého rozsudku.
- 150 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, sa totiž Všeobecný súd vôbec neobmedzil na uvedenie obsahu relevantných ustanovení týchto dokumentov. Naopak, Všeobecný súd ich v plnom rozsahu posúdil spolu s ostatnými skutočnosťami týkajúcimi sa internej praxe Komisie v jazykovej oblasti, vrátane oznámenia SEC(2000) 2071/6, a konštatoval, a to jednak v bode 152 napadnutého rozsudku, že tieto dokumenty posudzované ako celok „iba odrážajú dlhodobu ustálenú administratívnu prax v rámci tejto inštitúcie, spočívajúcu v používaní nemčiny, angličtiny a francúzštiny ako jazykov, v ktorých musia byť dostupné dokumenty s cieľom ich predloženia kolégium členov na schválenie“ a jednak v bodoch 157 a 158 tohto rozsudku, že z uvedených dokumentov, ani z ostatných informácií obsiahnutých v spise nevyplýva, že „existuje nevyhnutná súvislosť medzi rozhodovacími postupmi Komisie, najmä tými, ktoré sa odohrávajú v rámci kolégia jej členov, a úlohami, ktoré by mali byť schopní plniť úspešní uchádzači sporného výberového konania“ alebo že „útvary Komisie pri svojej každodennej práci skutočne používajú] všetky tri [dotknuté] jazyky“. Práve z tohto dôvodu Všeobecný súd v bode 169 uvedeného rozsudku dospel k záveru, že tieto dokumenty neumožňujú preukázať, že predmetné obmedzenie je spôsobilé uspokojiť skutočné potreby služby, a teda preukázať, že vzhľadom na funkčné osobitosti pracovných miest, na ktoré sa vzťahuje toto oznámenie, existuje záujem služby na tom, aby novoprijaté osoby boli schopné ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 151 Komisia tak v skutočnosti iba tvrdí, že dokumenty, na ktoré sa odvoláva, môžu byť vykladané odlišne od výkladu, ktorý zvolil Všeobecný súd, čo nepredstavuje, ako bolo pripomenuté v bode 127 tohto rozsudku, preukázanie skreslenia týchto dokumentov.
- 152 Z toho vyplýva, že druhá časť druhého odvolacieho dôvodu nemôže uspieť.

O tretej časti založenej na skreslení oddielu týkajúceho sa „Jazykových požiadaviek v závislosti od postupu prijímania“, ktorý je obsiahnutý v Príručke pre operačné postupy

– Argumentácia účastníkov konania

- 153 Komisia uvádza, že Všeobecný súd v bodoch 165 až 169 napadnutého rozsudku skreslil zmysel a rozsah pôsobnosti dokumentu nazvaného „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“.
- 154 Komisia predovšetkým tvrdí, že Všeobecný súd pri svojom posúdení tohto dokumentu zjavne opomenul dva aspekty. Všeobecný súd tak nezohľadnil skutočnosť, že existencia režimu výnimiek skôr potvrdzuje, než vyvracia pravidlo troch procedurálnych jazykov, a že uvedený dokument jednoznačne potvrdzuje, že útvary inštitúcie musia dodržiavať v ňom stanovené jazykové požiadavky.
- 155 Španielske kráľovstvo a Talianska republika namietajú neprípustnosť tejto časti druhého odvolacieho dôvodu z dôvodu, že Komisia len požaduje, aby Súdny dvor vykonal nové posúdenie dôkazov, ktoré predložila Všeobecnému súdu, bez toho, aby preukázala, že ich Všeobecný súd skreslil.

– *Posúdenie Súdnyim dvorom*

- 156 Treba konštatovať, že touto výhradou Komisia v skutočnosti požaduje, aby Súdny dvor nahradil posúdenie dokumentu s názvom „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“, ktoré vykonal Všeobecný súd, svojím vlastným posúdením, bez toho, aby preukázala, že Všeobecný súd zjavne prekročil hranice primeraného posúdenia toho dokumentu.
- 157 Táto argumentácia teda nepredstavuje, ako bolo pripomenuté v bode 127 tohto rozsudku, preukázanie skreslenia dokumentu s názvom „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“.
- 158 Za týchto podmienok je tretia časť druhého odvolacieho dôvodu neprípustná.

O štvrtej časti založenej na neexistencii celkového posúdenia oznámenia SEC(2000) 2071/6, rokovacieho poriadku a vykonávacích pravidiel k nemu, ako aj oddielu týkajúceho sa „Jazykových požiadaviek v závislosti od postupu prijímania“

– *Argumentácia účastníkov konania*

- 159 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd tým, že v bode 152 napadnutého rozsudku kvalifikoval oznámenie SEC(2000) 2071/6, rokovací poriadok a vykonávacie pravidlá k nemu, ako aj dokument nazvaný „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“ ako odraz administratívnej praxe, nezohľadnil skutočnosť, že tieto dokumenty stanovujú záväzné pravidlo pre prijímanie aktov Komisiou, vrátane OLAF-u.
- 160 Za týchto podmienok Všeobecný súd v bodoch 152 až 157 a 159 napadnutého rozsudku tieto dokumenty skreslil, keď im odoprel povahu interných pravidiel uvedených v bode 2 prílohy II sporného oznámenia o výberových konaniach, ktoré mu prináležalo zohľadniť pri posudzovaní zákonnosti odôvodnenia uvedeného v súvislosti s objektívnou a primeranou povahou predmetného obmedzenia.
- 161 Španielske kráľovstvo a Talianska republika namietajú neprípustnosť tejto časti druhého odvolacieho dôvodu z dôvodu, že Komisia len požaduje, aby Súdny dvor vykonal nové posúdenie dôkazov, ktoré predložila Všeobecnému súdu, bez toho, aby preukázala, že ich Všeobecný súd skreslil.

– *Posúdenie Súdnyim dvorom*

- 162 Na úvod treba pripomenúť, že v bodoch 156 a 157 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že jediným cieľom dokumentov uvedených v bodoch 123 až 125 a 127 tohto rozsudku je vymedziť jazyky nevyhnutné na priebeh rôznych rozhodovacích postupov tejto inštitúcie, ale neumožňujú preukázať potrebnú spojitosť medzi týmito postupmi a úlohami, ktoré budú môcť vykonávať úspešní uchádzači sporných výberových konaní.
- 163 Komisia zastáva názor, že vzhľadom na záväznosť jazykového režimu v rámci tejto inštitúcie Všeobecný súd nemohol bez toho, aby skreslil tieto dokumenty, dospieť k záveru o neexistencii takejto spojitosti.

- 164 Z bodu 121 tohto rozsudku však vyplýva, že na rozdiel od toho, čo sa podľa všetkého domnieva Komisia, Všeobecný súd nedospel k tomuto záveru z dôvodu, že jazykový režim uplatniteľný na rôzne rozhodovacie postupy nebol v rámci tejto inštitúcie záväzný.
- 165 Komisia ďalej nepreukázala, že Všeobecný súd tým, že dospel k uvedenému záveru, zjavne prekročil hranice primeraného posúdenia uvedených dokumentov, ktoré na rozdiel od toho, čo podľa všetkého tvrdí Komisia, posúdil jednotlivo, aj ako celok.
- 166 Z týchto úvah vyplýva, že štvrtá časť druhého odvolacieho dôvodu nemôže uspieť.

O piatej časti založenej na skreslení oznámenia SEC(2006) 1489 final

– Argumentácia účastníkov konania

- 167 Komisia zastáva názor, že Všeobecný súd v bodoch 160 až 163 napadnutého rozsudku skreslil oznámenie SEC(2006) 1489 final, a najmä jeho prílohu s názvom „Pravidlá prekladu po roku 2006“.
- 168 Komisia vytýka Všeobecnému súdu najmä to, že keď v bode 161 tohto rozsudku uviedol, že tieto pravidlá prekladu odkazujú na dokumenty vyhotovené v nemčine, angličtine a francúzštine, ktoré nie sú uvedené ako pôvodné jazyky, ale ako cieľové jazyky, nezohľadnil skutočnosť, že tieto tri jazyky sú jazykmi prekladu dokumentov určených na interné použitie a že najvýznamnejšia časť dokumentov určených na takéto použitie musí byť preložená len do týchto jazykov. Útvary inštitúcie tak musia pracovať na základe prekladu dokumentu do jedného z uvedených jazykov.
- 169 Okolnosť, že niektoré dokumenty sa prekladajú do všetkých úradných jazykov, je v tejto súvislosti irelevantná, keďže takýto preklad sa týka výlučne dokumentov určených na externé použitie.
- 170 Okrem toho preskúmanie tvrdenia týkajúceho sa „sivých“ prekladov vykonané v bode 162 napadnutého rozsudku predstavuje dodatočné skreslenie, keďže Všeobecný súd sa sústredil na obsah extrémne obmedzeného bodu predmetného dokumentu a nezohľadnil širší rozsah pôsobnosti vyplývajúci z jeho zvyšnej časti.
- 171 Španielske kráľovstvo a Talianska republika namietajú neprípustnosť tejto časti druhého odvolacieho dôvodu z dôvodu, že Komisia len požaduje, aby Súdny dvor vykonal nové posúdenie dôkazov, ktoré predložila Všeobecnému súdu, bez toho, aby nepreukázala, že ich Všeobecný súd skreslil.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 172 V bodoch 160 až 163 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že jeho posúdenie oznámenia Komisie SEC(2000) 2071/6, rokovacieho poriadku a vykonávacích pravidiel k nemu, ako aj dokumentu nazvaného „Jazykové požiadavky v závislosti od postupu prijímania“, nemožno spochybníť tvrdeniami, ktoré Komisia vyvodzuje z oznámenia SEC(2006) 1489 final, a najmä z jeho prílohy nazvanej „Pravidlá prekladu po roku 2006“, teda že z nich vyplýva, že v prípade dokumentov určených na interné použitie sa okrem prípadného znenia v autentickom jazyku vyžaduje len preklad do angličtiny, francúzštiny a nemčiny a že okrem toho útvary Komisie musia vyhotovovať preklady s využitím jazykových znalostí svojich zamestnancov, známe ako „sivé“ preklady.

- 173 V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 161 napadnutého rozsudku uviedol, že obsah oznámenia SEC(2006) 1489 final vo svojom dôsledku nevyvracia, ale naopak, potvrdzuje posúdenie uvedené v bodoch 157 a 158 tohto rozsudku. „Pravidlá prekladu po roku 2006“ uvedené v prílohe tohto oznámenia totiž uvádzajú nemčinu, angličtinu a francúzštinu iba ako cieľové jazyky, do ktorých majú byť preložené určité kategórie dokumentov bez toho, aby akokoľvek definovali zdrojový jazyk. Okrem toho je pre veľkú väčšinu kategórií dokumentov uvedených v tejto prílohe stanovený preklad do všetkých úradných jazykov, pričom preklad len do nemeckého, anglického a francúzskeho jazyka je v skutočnosti výnimkou.
- 174 V bode 162 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že pokiaľ ide o tvrdenie založené na vyhotovovaní „sivých“ prekladov, toto tvrdenie nie je podložené nijakým poznatkom o presnom podiele, ktorý predstavuje tento typ prekladov na celkovom objeme prekladov vyhotovených v Komisii. Hoci oznámenie SEC(2006) 1489 final v bode 2.2 uznáva, že „vzhľadom na nedostatok dôveryhodných ukazovateľov je mimoriadne ťažké kvantifikovať tieto preklady“, v bode 3.1 však obsahuje odhad na rok 2007, podľa ktorého preklady vypracované Generálnym riaditeľstvom pre preklad mali predstavovať 1 700 000 strán, zatiaľ čo „sivé“ preklady mali dosiahnuť 100 000 strán. Keďže však tento posledný uvedený číselný údaj zodpovedá všetkým ostatným útvarom Komisie okrem tohto riaditeľstva, je viac ako zrejmé, že „sivé“ preklady predstavujú len veľmi obmedzené množstvo vo vzťahu k objemu vyhotovenému uvedeným riaditeľstvom. Napokon a predovšetkým nijaká skutočnosť vyplývajúca zo spisu neumožňuje preukázať, že tri vyššie uvedené jazyky sú jazykmi, do ktorých sa tieto „sivé“ preklady vyhotovujú.
- 175 Treba však konštatovať, že Komisia nepreukázala, že posúdenie oznámenia SEC(2006) 1489 final a jeho prílohy nazvanej „Pravidlá prekladu po roku 2006“, ktoré Všeobecný súd vykonal v týchto bodoch napadnutého rozsudku, je zjavne nesprávne, ale v skutočnosti sa obmedzila na tvrdenie, že tieto dokumenty môžu byť vykladané odlišne od výkladu, ktorý zvolil Všeobecný súd.
- 176 Za týchto podmienok nemôže piata časť druhého odvolacieho dôvodu uspieť.

O šiestej časti založenej na skreslení údajov týkajúcich sa jazykov, ktoré používajú útvary, do ktorých majú byť pridelení úspešní uchádzači sporných výberových konaní, ako aj na porušení povinnosti odôvodnenia

– Argumentácia účastníkov konania

- 177 Komisia konštatuje, že vzhľadom na nesprávne vymedzenie kritérií na posúdenie dôkazov, ktoré Všeobecný súd vykonal v bodoch 180 až 183 napadnutého rozsudku, na čo Komisia poukázala v rámci svojho prvého odvolacieho dôvodu, Všeobecný súd skreslil v bodoch 180 až 185 a 188 až 196 tohto rozsudku údaje týkajúce sa jazykov, ktoré používajú zamestnanci OLAF-u, keď dospel k záveru, že tieto údaje nemôžu preukázať, že znalosť jedného z troch dotknutých jazykov umožňuje uchádzačom sporných výberových konaní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu. V tejto súvislosti pripomína, že štatistické údaje týkajúce sa druhého a tretieho jazyka, ktoré ovládajú administrátori vykonávajúci úlohy v rámci OLAF-u, predložila práve na účely opísania jazykového pracovného prostredia, v ktorom budú úspešní uchádzači sporných výberových konaní plniť svoje úlohy.

- 178 Všeobecný súd preto nemohol poprieť relevantnosť týchto údajov bez toho, aby opomenul ich povahu, pretože tieto údaje preukazujú, že kombinácia troch jazykov zvolených ako jazyk 2 v spornom oznámení o výberových konaniach umožňuje účinnú interakciu medzi zamestnancami, ktorá zaručuje, že úspešní uchádzači sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 179 Okrem toho sa Všeobecný súd nemohol pri analýze týchto údajov obmedziť na čisto kvantitatívne kritérium, aby dospel k záveru, že v jazykovom prostredí útvaru Komisie, ktorého sa týka sporné oznámenie o výberových konaniach, poskytuje výhodu len znalosť angličtiny.
- 180 Na rozdiel od toho, čo konštatoval Všeobecný súd v bode 184 napadnutého rozsudku, sú totiž údaje o treťom jazyku, ktorý ovládajú zamestnanci dotknutých útvarov, relevantné na poskytnutie čo najpresnejšieho obrazu tohto jazykového prostredia.
- 181 Komisia napokon tvrdí, že Všeobecný súd v bode 191 napadnutého rozsudku skreslil údaje o riadení niektorých aspektov programu Hercule III, ktoré poskytla, pričom vychádzal z konštatovania, že nariadenie, ktorým sa tento program zriaďuje, a to nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 250/2014 z 26. februára 2014, ktorým sa ustanovuje program na podporu činností v oblasti ochrany finančných záujmov Európskej únie (program Hercule III) a ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 804/2004/ES (Ú. v. EÚ L 84, 2014, s. 6), nestanovuje používanie jedného z troch jazykov oprávnených ako druhý jazyk na základe sporného oznámenia o výberových konaniach. Všeobecný súd totiž vylúčil okolnosť, že samotné riadenie tohto programu zabezpečujú útvary OLAF-u.
- 182 Španielske kráľovstvo a Talianska republika namietajú neprípustnosť tejto časti druhého odvolacieho dôvodu z dôvodu, že Komisia len požaduje, aby Súdny dvor potvrdil jej posúdenie dôkazov, ktoré predložila Všeobecnému súdu, bez toho, aby preukázala, že Všeobecný súd tieto dôkazy akýmkoľvek spôsobom skreslil.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

- 183 Treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bode 180 napadnutého rozsudku konštatoval, že údaje predložené Komisiou neumožňujú určiť, ktorý jazyk alebo ktoré jazyky sa ako dorozumievacie jazyky skutočne používajú útvarmi, z ktorých tieto údaje pochádzajú, pri ich každodennej práci.
- 184 Navyše Všeobecný súd v bodoch 181 až 183 napadnutého rozsudku zdôraznil, že z údajov predložených Komisiou vyplýva, že na rozdiel od znalosti angličtiny nepredstavuje znalosť nemčiny a francúzštiny osobitnú výhodu oproti znalosti iných úradných jazykov Únie z hľadiska potreby mať k dispozícii administrátorov, ktorí sú schopní ihneď sa zapojiť do pracovného procesu.
- 185 Ako však vyplýva z bodov 81 až 83, 104 a 107 až 109 tohto rozsudku, Všeobecný súd mohol oprávnene založiť preskúmanie odôvodnenia predmetného obmedzenia na takejto požiadavke.
- 186 V súlade s bodmi 107 a 108 tohto rozsudku treba najmä zdôrazniť, že Komisia vykladá napadnutý rozsudok nesprávne, keď Všeobecnému súdu vytýka, že v bodoch 181 a 183 napadnutého rozsudku vychádzal z pojmu „výhoda“. Všeobecný súd sa totiž ani zďaleka neobmedzil na kvantitatívne posúdenie údajov predložených Komisiou, ale správne uviedol, že znalosť nemčiny a francúzštiny nie je o nič viac odôvodnená ako znalosť iného jazyka Únie.

- 187 Okrem toho, pokiaľ ide o údaje uvedené v bode 184 napadnutého rozsudku týkajúce sa znalostí deklarovaných administrátormi poverenými úlohami uvedenými v spornom oznámení o výberových konaniach, pokiaľ ide o ich tretí jazyk, treba uviesť, že tieto údaje boli uvedené „hoci ich obsah nijako nemení posúdenie uvedené v bode 183 [napadnutého rozsudku]“.
- 188 Keďže dôvod uvedený v bode 184 napadnutého rozsudku bol nadbytočný, výhrady založené na skreslení týchto údajov, ako aj na rozporuplnom odôvodnení smerujúcich proti tomuto bodu, sú neúčinné.
- 189 Napokon, pokiaľ ide o posúdenie údajov týkajúcich sa riadenia niektorých aspektov programu Hercule, treba uviesť, že v bode 191 napadnutého rozsudku Všeobecný súd najprv zdôraznil, že nijaké ustanovenie nariadenia č. 250/2014 neukladá používanie nemčiny, angličtiny alebo francúzštiny pri vykonávaní a riadení tohto programu.
- 190 V bode 192 toho istého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že dokument s názvom „Operačné programy v oblasti boja proti podvodom“, ktorý obsahuje len deväť výziev na predkladanie návrhov uverejnených v nemčine, angličtine lebo francúzštine, neumožňuje zistiť, či tieto výzvy na predkladanie návrhov boli vypracované priamo zamestnancami OLAF-u alebo Generálnym riaditeľstvom Komisie pre preklad.
- 191 V bode 193 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zdôraznil, že „nijaká skutočnosť v spisoch... neumožňuje domnievať sa, že úspešní uchádzači výberových konaní, ktorých sa týka [sporné] oznámenie [o výberových konaniach], sú poverení úlohami spojenými s vypracovaním výziev na predkladanie návrhov v rámci programu Hercule III, a nie inými úlohami“.
- 192 Komisia však nespochybňuje konštatovanie Všeobecného súdu uvedené v bode 193 napadnutého rozsudku a nepreukazuje, v čom Všeobecný súd skreslil údaje, ktoré v tejto súvislosti poskytla, ale chce len poukázať na výklad týchto údajov odlišný od výkladu, ktorý zvolil Všeobecný súd, čo samo osebe nepredstavuje, ako bolo pripomenuté v bode 127 tohto rozsudku, preukázanie skreslenia uvedených údajov.
- 193 Keďže šiesta časť nemôže uspieť, druhý odvolací dôvod sa musí v celom rozsahu zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 194 Komisia tvrdí, že vzhľadom na to, že Všeobecný súd vyhovel žalobe v prvostupňovom konaní jednak na základe nesprávneho právneho posúdenia odôvodnenia predmetného obmedzenia a jednak v dôsledku toho, že skreslil dôkazy, ktoré táto inštitúcia predložila, odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúce sa druhého aspektu sporného oznámenia o výberových konaniach obsahuje nesprávne právne posúdenie.
- 195 Španielske kráľovstvo a Talianska republika namietajú neprípustnosť tohto odvolacieho dôvodu z dôvodu, že nie je samostatne odôvodnený, ale len opakuje argumentáciu založenú na údajnom nesprávnom právnom posúdení týkajúcom sa predmetného obmedzenia.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 196 Z posúdení týkajúcich sa prvého a druhého odvolacieho dôvodu vyplýva, že Komisia nepreukázala existenciu uvádzaných nesprávnych právnych posúdení a skreslení dôkazov.
- 197 Keďže tretí odvolací dôvod spočíva na tých istých tvrdeniach, treba ho zamietnuť ako nedôvodný.
- 198 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že keďže sa nijakému odvolaciemu dôvodu nevyhovelo, odvolanie sa musí v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách

- 199 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 200 Keďže Španielske kráľovstvo a Talianska republika navrhli zaviazať Komisiu na náhradu trov konania a Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Španielskemu kráľovstvu a Talianskej republike.

Podpisy